

A U S T R A L S K É

Listy

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY

Madona kostela
P. Marie před Týnem,
z doby kolem roku 1400

L. & G. Pergl

Česká Optická Firma

57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
Tel: (03) 9663 6242

ZNOJEMSKÉ OKURKY !!

K dostání v Sydney
za velkoobchodní ceny
Máte - li zájem
Mirek - 9890 9953 po 3. hod.

DENTAL PROTESIS

ODBORNÝ ZUBNÍ PROTETIK
nabízí své služby ve zvláštních případech
(stáří, nemoc atd.) ošetření doma možné,
(soukromé pojištění vyplácí
předem domluvenou částku)

Další informace
na čísle: **(02) 9388 2216**
mluvíme česky i slovensky
425 Old South Head Road
North Bondi NSW 2026

Hledáte příbuzné a známé?
Nabízíte služby a servis?
Máte zájem o seznámení?
Využijte

AUSTRALSKÉ LISTY !!!

**Česky mluvící solicitor / právník a advokát
vám nabízí služby**

Vynikající znalost českého a australského práva.
Kontaktujte: **Vladimíra Gazdika**

V. GAZDIK LL.B. & CO. SOLICITORS

Vladimir Gazdik LL.B.
Solicitor & Advocate CR

1A/5 Wongala Crescent
Beecroft NSW 2119 Australia
Telephone: (02) 9980 1301
Facsimile: (02) 9980 9375

Mobile: 015 274 734
After Hours: (02) 9980 7908
Appointments: (047) 87 6336

contact

PRINTING
A.C.N. 002 887 238

**NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
a další**

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, NSW, 2067, AUSTRALIA
Tel (02) 9417 8555 Fax (02) 9417 5510

APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

dodáváme celé systémy 'software' i 'hardware' pro
**MANUFACTURING, ENGINEERING
DESIGN, CAD/CAM
DESKTOP PUBLISHING
JOB COSTING, ACCOUNTING
MULTIMEDIA, DESKTOP VIDEO
České, EASTERN & WORLD FONTS
BUREAU SERVICE & TRAINING**

7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145

Tel: 02 9636 1873
Fax: 02 9631 2024
Mobile: 018 288 477

5th Floor 75 King St
Sydney NSW 2000

Tel: (02) 9262 1144
Fax: (02) 9262 4479

Plánujete cestu do Evropy?
Na zasedání zašleme náš katalog a zajistíme:

- levné letenky,
- ubytování,
- půjčení auta,
- zájezdy pro vaše australské přátele,
- pobyt v lázních,
- dovolenou na lodi,
- pojištění a profesionální servis.

Volejte Renatu - 9262 1144

Chtěl bych stát na nábřeží

Josef Fousek

Chtěl bych stát na nábřeží

A dýchat vůni soli

Dopis bych napsal do láhve od kofoly

Že hledám přítele

A trochu vlnných vět

Který by mi řekl

Co je to vlastně tenhle svět

Volám a křičím

Zpívám a ztrácím síly

Pojďte sem lidé

Na malou chvíli

Srdce na dlani mám

Jsem bezbranný

Za láskou klopýtám

Chtěl bych stát na pobřeží

A dýchat vůni dáleka

Zbavený depresi šarvátek a válek

Do písku bych napsal

A do útesů vryl

Dovolte mi lidé

Abych vás pozdravil

Chtěl bych stát na pobřeží

Jak opuštěné vraky

Co nikdy nevyplyjí a věří na zázraky

S tou vírou člověčí

V nekonečný svět

Hledáme přátelství

A trochu vlnných vět

SLOVO NA ZÁVĚR

Snad každý z nás dělá na konci starého nebo na začátku nového roku rozhodnutí o tom, co bude nebo nebude dělat dál. Nejsem výjimka, a tak jsem si udělala seznam všeho, co v novém roce začnu a také s čím skončím.

Rozhodla jsem se, že skončím s vydáváním Australských listů. Není to pro mne rozhodnutí jednoduché. Za tu dobu, co AL vydávám jsem se mnohému naučila, měla jsem při jejich vydávání hodně radosti, občas legraci, ale mnohem více bylo problémů a starostí. Starosti s tím, kde vezmu peníze na zaplacení všech výdajů, starosti s tím, zda se někdo bude či nebude tím nebo oním článkem citit pohoršen, uražen nebo dotčen. Samozřejmě, že nechyběly ani anonymní dopisy a telefonáty. Musím ale přiznat, že mám schováno mnoho krásných dopisů, ve kterých mi píšete, že se vám noviny líbí a že se na ně vždy těšíte. Autorům těchto dopisů bych chtěla moc poděkovat a omluvit se jim, za své nynější rozhodnutí. Autorům anonymů zase nabízím šanci, aby zkusili noviny vydávat sami.

Udělat rozhodnutí je jedna věc, ale uskutečnit ho, je věc druhá. Ráda bych se rozešla se svými čtenáři v dobrém. Proto jsem se rozhodla, že neuveřejním jména dlužníků i když jsem měla velikou chuť to udělat, protože se jich na moji výzvu ozvalo skutečně jen několik. Nechám to však na jejich svědomí.

Jména těch, kteří mi poslali předplatné na rok 1999 až po mém rozhodnutí skončit vydávání, jsou na poslední stránce novin. Jejich šeky jsem již nedala do banky a je na nich, zda je chtějí zaslat zpátky (a v tom případě bych ráda, aby mi poslali ofrankovanou obálku s jejich adresou). Ti ostatní si mohou na výpisu z banky ověřit, že šeky nebyly vybrány.

Ostatním, kteří předplatili již dříve, budu peníze postupně vracet. Mějte však strpení, bude to patrně nějaký čas trvat.

Je na místě poděkovat všem, kteří mi s novinami pomáhali. Všem dopisovatelům, ale i těm, kteří snad jenom zavolali a řekli, že se jim nové číslo líbilo.

Hlavní dík však patří Božku Šindlerovi, který pomáhal se vším, který se se mnou stokrát pohádal, ale vždy v zájmu věci. Opravoval chyby, pomáhal shánět zajímavý materiál. A právě jeho vzácné přátelství je pro mne tím největším ziskem, který si za těch skoro devět let vydávání Australských listů odnáším.

Rozhodla jsem se udělat malou rekapitulaci. Něco jako inventuru. První číslo Australských listů vyšlo v září 1991. Od té doby jsme vydali 63 čísel, která měla 16 stránek a třináct dvojčísel. Za dobu vydávání jsem tady napsala do počítače jeden tisíc třista dvacet stránek, z toho už by byla slušná encyklopedie. Pokud vezmu jako průměr, že jsme rozasílali kolem tisíce výtisků, natiskla jsem, ručně roztrídila, zašpendlikovala, rozdělila podle poštovních čísel a odeslala celkem jeden milión

Stručný přehled rubrik

Slovo na závěr	01
Nekrolog za Jana Jirásku	02
První desetiletí	03
Zprávy	04
Globalisation	05-06
Události roku 1998	07
Čeština na počítači	08
Špion, jemuž nevěřili	09-11
Z tajů krás české řeči	12
Odešli v roce 1998	13
Nad dopisy čtenářů	14
Perly a perličky	15-16
Svědectví o ohni	17-18
Kultura	19
Mladý Australan roku 98	20
Předplatné	21
Poslední zločin	22
Humor a křížovka	23-24

třista dvacet tisíc stránek.

Asi sami uznáte, že to nebyla práce malá. Upřímně řečeno, i mě ta čísla překvapila. A teď už chápu, proč se cítím unavená, proč mám pocit, že nemám nové nápady - zkrátka už toho bylo dost. Teď by bylo na čase, kdyby se této práci, o které si stále myslím, že je důležitá, ujal někdo jiný. Teď tedy mají šanci ti, kteří nás kritizovali, kteří byli s novinami nespokojeni. Ráda jim předám všechny informace, pomohu i vysvětlímco a jak je třeba zařizovat.

Ještě jednou děkuji všem, kteří nás podporovali a pomáhali. Vám všem čtenářům přeji hodně štěstí a zdraví i spokojenosti v roce 1999.

Jana Haberová

IN MEMORIAM

Jan Heřman Jirásek
15. 8. 1926 - 24. 12. 1998

Když umře dobrý člověk, tak mě znovu napadají slova Ernesta Hemmingwaye z knihy "Komu zvoní hrana" - neptej se, komu zvoní hrana, tobě zvoní -. Když odejdou lidé jako byl Jenda, skutečně odchází i část nás samých, ta lepší část. Jenda Jirásek měl talent vzbuzovat v lidech to nejlepší, snad proto, že věřil v dobro v lidech. Měl pochopení pro lidské slabosti, rozuměl lidským bolestem a trápením, měl rád smích, nikdy neztrácel humor - zkrátka nic lidského mu nebylo cizí. Snad jen závist. Poznala jsem Jendu hned po mém příchodu do Austrálie a za těch téměř deset let jsem u něho neviděla ani stín téhle, u nás tak rozšířené vlastnosti. Dovedl se radovat, dovedl pomoci vždy a všude a to nejen radou, ale i konkrétním skutkem.

Bude nám moc chybět !

Jana Haberová

NEKROLOG ZA JANA JIRÁSKA

Václav Havel, prezident České republiky ve svém projevu v Národním klubu novinářů v Canbře, během své návštěvy v Austrálii v roce 1995, nazvaném "A Sense of the Trancendent", nastínil svoje představy osoučasné situaci ve světě těmito slovy:

"Jedinou nadějí dnešní civilizace vidím v bližším uvědomění si svých vnitřních hodnot a v úsilí o nalezení společných kořenů všech kultur, protože právě ty sjednocují lidstvo. Na tomto základě bychom měli opět vyjádřit zásady a jednání, které by nám umožnily uskutečnit zcela nový věk vzájemné inspirace. Předpoklady proto tu jsou, otevřenost, dobrá vůle k vzájemnému porozumění a schopnost překonat omezenost vlastních zvyků a předsudků. Totožnost není vězení, je to výzva k dialogu s druhými."

Dnes bych chtěl jako kolega a přítel Jana Jirásky, vyjádřit opravdový obdiv, uznání a vděčnost za jeho cílevědomé oddání se těmito ideálům, vyjádřeným tak jasně ve slovech Václava Havla. Jan se vždy důsledně zaměřil na řešení osobních a existenčních problémů krajanů, kteří začínali nový život v Austrálii a na neustálou přítomnou potřebu navrátit svobodu porobenému domovu.

Ve své osobní kronice nazvané "Z Čech až na konec světa", představuje sebe jako poutníka s posláním:

- pracovat pro vrácení základních lidských práv a demokratické svobody v Československé republice
- zachovat československou totožnost mezi krajanů, kteří emigrovali do Austrálie po roku 1948 a 1968
- pomáhat a přispět k rozvoji tvořícího se komplexu mnohonárodnostní Austrálie.

Poutník Jan, podle názoru jeho vydavatele, "byl po celé roky v australském exilu aktivním českým vlastencem Podporoval Chartu 77 a byl v přímém spojení s jejím vedením. Ve své mysli nikdy Československo ne-

opustil, a byl jedním z prvních, kdo odletěl do vlasti, aby se zúčastnil "nového dění", pro které tolik udělal.

Založení místní skupiny Československé společnosti pro vědy a umění v Sydney v roce 1972, poskytlo důležité fórum k podporování mnoha místních a mezinárodních podnětů týkajících se českého a slovenského života a kultury. Jan Jirásek spolu s neúnavnou podporou své ženy Blanky, nejen že si vzal za úkol spoluzaložení SVU a udržování její životaschopnosti, ale důsledně vyzýval její členy, aby se zabírali úkoly s hlubší náplní. Během dvacetiletého trvání SVU - Sydney, Jan zastával významné funkce jednatele, prezidenta a koordinátora. Jeho podíl ve všech třech rolích byl vyjimečný.

Jan nejen že přispěl obětavě k významné kulturní činnosti SVU, ale aktivně ovlivnil český a slovenský krajanů život jako komentátor, inspirátor, koordinátor a organizátor.

Svou pozornost soustředil zejména na snahu o zabezpečení péče o zestárlé a nemocné osoby mezi krajanů, na přímou pomoc novým emigrantům a na spolupráci s ostatními krajanůskými organizacemi, zejména pak se Sokolem, ČsOL, Svazem bývalých vojáků a Československým Country Clubem.

Podporoval a propagoval vývoj českých a slovenských uměleckých talentů z řad herců, malířů, hudebníků, spisovatelů a básníků, zejména po dobu své dlouholeté činnosti v českém rozhlasovém vysílání.

Od začátku své angažovanosti v etnických záležitostech, pracoval navíc jako korespondent pro místní a mezinárodní československé noviny vydavatelství, a informoval čtenáře o politické situaci doma i o činnosti Společnosti pro vědy a umění v Sydney a jinde ve světě.

Jeho silné přesvědčení, že je třeba osobní zodpovědnosti a úsilovné práce pro cíle emigrace se zrcadlilo v jeho recenzích, a kulturních i politických komentářích, v jeho výzvách ke krajanům o významu Charty 77, v jeho doporučení výboru SVU - Sydney na pravidelné zasilání finanční pomoci stíhaným disidentům a jejich rodinám z části příjmů z kulturních programů a v jeho osobním organizování PETICE 78 v Austrálii.

Velmi důležitý byl Janův podíl na uvedení tří Havlových jednoaktovek s

názvem Protest v Divadle Nimrod v roce 1981. Dobře časovaná pomoc Amnesty International měla za následek dalekosáhlou propagaci Václava Havla jako dramatika a jako disidenta mezi australskou veřejností v době, kdy byl Václav Havel vězněn pro svou aktivitu za dodržování lidských práv.

Osobně budu velmi postrádat ty rušné, uspokojivé chvíle, které jsme během těch téměř třiceti let ztrávil pohromadě. Mnoho z těch hodin bylo věnováno plánování iniciativ, kulturních večerů, a korespondenci s vedením SVU a s vládními organizacemi i s mezinárodními kongresy.

Do konce života nezapomenu a budu si vážit jeho inspirace, etické a duchovní podpory a upřímného přátelství.

Jan Jirásek byl především mužem činu. Z toho důvodu věřím, že největší poctou, kterou mu můžeme vzdát je nejen ve slovech díky a chvály a v naší soustrasti Blance, Aleně a Ivaně, ale v naší obnovené snaze žít a pracovat pro ideály a zásady, kterých si Jan tak nesmírně cenil. Zejména pak naši manifestaci toho, co nás spojuje a účastí na pomoci těm, kteří tu pomoc potřebují. Tak zajistíme, že Janova koncepce obětavé práce pro celek bude pokračovat a jeho snaha zajistit lepší budoucnost pro každého bude platit i nadále.

Dr Oliver Fiala
Sydney

PODEKOVÁNÍ

Děkujeme všem přátelům a známým za nesčetné důkazy úcty, kterou projevíli našemu manželovi a otci Janu Jiráskovi, při jeho nenadálém odchodu v prosinci minulého roku. Odešel v tichosti, jak žil, ale jeho víra v pravdu a dobro v člověku zůstává

Blanka,
Alena a Ivana Jiráskovy

První desetiletí po potopě

Štěpán Skřivánek

Nové české svobodě bude už bude pomalu deset let. Kdybychom chtěli použít termín z české historie mohli bychom hovořit o "obnoveném zřízení zemském" a o jeho desátých narozeninách. Nebude to, bohužel, Československo, kdo bude slavit, protože slovenská země zvolila vlastní cestu, prohlásivši se za samostatný stát sotva čtyři léta po listopadovém osvobození ze čtyřicetileté dřimoty.

V poměrném hospodářském rozkvětu, naplněno vyjevenými turisty, bez sovětských tanků a s prezidentem - disidentem, čas od času vězněným československými režimisty - kdo by byl tušil v únoru 1989, že Československo vezme takovou podobu ještě dříve než do roka a do dne? Že bude možno volně mluvit, volně psát, volně cestovat, vycestovat a přicestovat? Že lidé, jejichž většina už během sedmdesátých let hodila flintu do žita, si budou znovu a znovu volit za prezidenta muže, který tu flintu do žita nikdy nehodil?

Dnes jsou Češi jednou nohou, ne-li oběma, v Severoatlantickém obranném paktu a kyne jim dobrá naděje, stát se za nějakých pět či sedm let součástí Evropského společenství. Tato dvě **zaklínání mezi nejvyspělejší země světa** je pravděpodobně tím nejdůležitějším výdobytkem oněch deseti let. Čechům se podařilo to, co se od dob Jířika z Poděbrad v Praze pokládalo za nepodařitelné. Spoutání nebezpečného německého souseda do evropské hospodářské a bezpečnostní soustavy by mělo posílit geopolitické postavení republiky ve středoevropském ohnisku neklidu a zároveň uchránit také Čechy před dalším pokusem o expanzi z východu. Není zatím jasné zdali si Kocourkovští tyto souvislosti plně uvědomují uprostřed svých žabomyších potýček a nejoblíbenějšího českého sportu - tunelaření. Potlesk svatých Václavů, Jířiků z Poděbrad, Palackých, Kramářů a Masaryků je však ohlušující. Do Austrálie je slyšet perfektně.

Osvobození Češi dovedou mistrně vyrábět z komárů velbloudy, přímo i

dvouhrbce. Pro neutuchaající sváry kolem podružných afér většina národa jakoby neviděla les, jen Václav Havel - přes své některé chyby a nedostatky - je jeden z mála těch, jimž nechybí rozhled. Viníci bohužel stále ještě zůstávají nepotrestáni, právní řád se pyšní foršifity z let hlubokého úpadku. A ovšem, největší tragedií Čechů i Slováků byl rozpad státu, jehož vybudování kdysi oba národy zaplatily krví a potem. Kdo si asi mne ruce? Kdo by to tak asi mohl být?

Přejme však České republice k desátým narozeninám svobody jen to nejlepší. Však stojí na prahu světlé budoucnosti. Ústrků a strádání bylo za ta staletí dost a dost. Teď jen rozum do hrsti, nekrást, nebát se a přestat s tím věčným kušněním.

Každoročně se koná v Praze v září týden duševního zdraví. Vrcholí sobotním happeningem v bohnické léčebně. Koncerty, divadelní představení, výtvarné prezentace a - dobrá atmosféra, to je stručná charakteristika.

ZPRÁVY z domova

Málo profesionálů v české armádě, nízký nedostatečný rozpočet a špatné sociální zajištění vojáků - zejména to je terčem kritiky ze strany Západu. Stále otevřeněji se ozývá kritika na adresu vlád ČR, Polska a Maďarska, že se příliš pomalu připravují na vstup do Severoatlantické aliance (NATO). Je kritizována výše rozpočtu na obranu a nízké procento profesionálních vojáků v ozbrojených silách. Kandidáti jsou rovněž kritizováni kvůli nízké jazykové připravenosti. Nicméně i Nizozemsko, jako poslední země paktu schválilo vstup České republiky.

Americký obhájce lidských práv John Shattuck přicestoval do Prahy a ujal se funkce velvyslance USA v České republice. Poradce Madeleine Albrightové pro otázky demokracie a lidských práv, vystřídal Jenonne Walkerovou, která svojí misí v Praze ukončila po více než třech letech.

Václav Klaus, předseda Poslanecké sněmovny a ODS, se rozhodl vyzvat ke společnému jednání předsedu ČSSD a premiéra Miloše Zemana a guvernéra České národní banky Josefa Tošovského. Důvodem Klausovy aktivity má být zveřejnění alarmujících údajů o trvajícím propadu české ekonomiky.

Půl století po tom, co 10. prosince 1948 v pařížském paláci Chaillot přijalo Valné shromáždění OSN deklaraci o lidských právech v naději, že lidstvo již nikdy nedopustí opakování hrůz druhé světové války, je jen málo důvodů k oslavám. "Mučení, vraždění, pronásledování a diskriminace nemizí," řekla vysoká komisařka OSN pro lidská práva Mary Robinsonová. "Taková porážka je zahanbuje," dodala.

Na pražském hradě prorektor Pretorijské univerzity Christ de Beer připevnil šerpu prezidentu Václavu Havlovi. Udělením čestného doktorátu ocenila tato právnická fakulta v den vyhlášení Všeobecné deklarace lidských práv, Havlov přínos k celosvětovému boji za jejich ochranu. Držitelem stejného doktorátu se před Havlem stal také jihoafrický prezident Nelson Mandela.

Ve věku 72 let zemřel v Praze novinář, publicista a dlouholetý člen sociální demokracie Přemysl Janýr. V emigraci pracoval jako novinář a deset let v Úřadu spolkového kancléře Bruna Kreiského, kde působil ve prospěch

československého politického disentu.

Statistický úřad oznámil pokles hrubého domácího produktu ve třetím čtvrtletí o 2,9 procenta. Je to již třetí období za sebou, kdy se výkonnost hospodářství snížila. Žádný odborník nepředpokládá, že by se růst mohl dostavit dříve, než ve druhé polovině tohoto roku.

Demokratická unie se omluvila Petru Radovi, že bez jeho souhlasu použila text písně Modlitba pro Martu v kampani před červnovými volbami.

(Český dialog - přetištěno, kráceno)

MEZINÁRODNÍ ČESKÝ KLUB
spojuje Čechy i příznivce české kultury z celého světa.
Sledujte Český dialog
Praha 1, Národní tř. 11, tel. +420-2-2207-5007, fax: 2207-5005

GLOBALISATION

Jaroslav Kovářiček

Již delší dobu nemám nedůvěru ke sdělovacím prostředkům, které předstírají, že se snaží informovat společnost. Chápu, že jejich zprávy jsou kusé, nepřesné a často zmatečné. Dá se to vysvětlit časovou tísni i lidskou nedokonalostí, ba mnohdy obyčejnou blbostí. Co když nás ale matou záměrně? Odešli jsme z komunistického Československa na svobodný západ. Hodnotový systém oněch společenských systémů se nám jevil jasný a přehledný. Dnes jsem na pochybách, zdali vskutku rozumím tomu, co se skrývá pod nálepkami. Slova kapitalismus, socialismus, demokracie, totalita jako papírové vlaječky vlají v informačním průvanu. Co však mají společného s realitou světa? Ve vlasti jsme se dočkali pádu totalitního systému a náramně jsme se z toho radovali. Nejeví se mi však, že by po sametovém převratu nastal kýžený systém demokratický, i když se to tak lidu předkládá. Pokud vím, tak v současné vládě pouze tři ministři nebyli nikdy členy KSČ. Jak snadně se ze stoupenců diktatury stávají profesionální "demokraté". Možná je to nějaký druh politického multikulturalismu se kterým nás již řadu let straší tady v Austrálii. Říci o společnosti, že je multikulturální připadá mi jako nazvat les s mnoha druhy stromů multiles. Mám-li příležitost, ptám se oněch propagátorů multikulturalismu, co tím vlastně míní? Z jejich zmatených odpovědí jsem nabyt dojmu, že první multikulturální společnost byla sestavena při stavbě Babylonské věže. Víme, jak to dopadlo. Tím nechci říci, že jsem proti vskutku pluralitní společnosti. Právě naopak, jen si nepřeji, aby mi ji někdo nazíval.

Žiji v Austrálii již třicet let a mnohé se za tu dobu změnilo, včetně mne, zajisté. V posledních letech se ale nemohu ubránit dojmu, že mě poměry v této zemi začínají připomínat atmosféru socialistického Československa z počátku šedesátých let. Svobodné volby tu sice máme, ale naději na výhru má zpravidla jedna ze dvou politických sil, jejichž programy jsou si čím dál tím podobnější. I člověku politicky apatickému neujde, že z běžného života mizí jevy, na které jsme byli zvyklí a které jsme považovali za příznačné pro demokratický kapitalismus. S drobným podnikatelem v oblasti služeb mizí i kvalita těchto služeb. V socialistické Praze nezely výkladní skříně Domu módy prázdnotou, ale když jsem si šel třeba koupit kalhoty, buď neměli moje číslo nebo barvu, která by se mi líbila. I australské obchody jsou přeplněny zbožím, povětšinou lacinými šmejdí vyrobenými v Číně. Výběr kvalitního zboží není veliký a cenově je přehnaný. Začínají se objevovat fronty, neodlučitelné společenice socialistického zákazníka. Rozhodně fronty telefonní. Na který úřad či instituci se dovoláte bez toho, že by k vám promluvil nahraný hlas "vážíme si vašeho telefonátu, prosím nezavěšujte atd." a potom vám 5 minut nutí do ucha příšernou hudbu či nejasné řeči nějaké rozhlasové stanice. A co mne znepokojuje nejvíce je odevzdanost, s jakou Anglo-Australané přijímají nová omezení svých občanských svobod. Australská společnost, až na malé výjimky přijala bez protestu zásady politické korektnosti. To my v Čechách se alespoň podle

možností bránili, když ne jinak tak švejkováním.

Například do ABC rozhlasu přišlo nařízení, že ve vysílání musí být zařazováno 5% skladeb od australských autorů. Nikdo se neptal, zdali je vskutku k máni tolik kvalitních nahrávek, aby se dodržel příkaz nepoškozovat kvalitu programu. Naopak moji australští kolegové si dali závazek, že plán překročí a dosáhnou 7% australského obsahu. Vůbec nebyl brán v potaz fakt, že většina této hudby je na nízké úrovni a prakticky se nedá poslouchat.

Hlavním problémem socialistického hospodářství je mamutí povaha velkých státních podniků. Jak se ukazuje, ty podniky nemusí být státní, jsou-li to mamutí korporace, v mnohém se podobají svým socialistickým bratrancům. Velké korporace s dravou nenažravostí pohlcují malé podniky a činí se nezastavitelnými po celém světě. Říkám tomu "cesta suché socializace západního systému".

Nedávno se mi dostala do ruky velmi zajímavá knížka "Globalisation: Demise of the Australian Nation", kterou napsal Graham L. Strachan. Tento australský autor vystudoval přírododní vědy na Queenslandské universitě, práva na University of NSW a působil jako advokát, potom jako výzkumník a management konzultant, také jako profesionální hudebník. V posledních letech se věnuje studiu a publikování v oblasti ekonomiky, politiky a filosofie. V roce 1997 vydal svoji první knížku, která se jmenuje "Economic Rationalism: a Disaster for Australia".

Na jeho knížce je mi sympatické, že podle textu nelze autora zařadit do žádného politického schématu, tedy nejeví se být levičákem ani pravičákem. Velmi pozoruhodné jsou momenty, kde na základě dokumentace poukazuje na nebezpečnou spřízněnost kapitalistů, socialistů a lichvářů. Jeho knížka není výlevem dojmů a pocitů, ale pečlivě vybraným souborem faktů, s rozsáhlým poznámkovým aparátem. I když se zabývá převážně australskou situací autor vysvětluje i mnohé obecné principy ekonomie a politiky. Zabývá se náměty, které hlavní sdělovací prostředky buď zamlkují anebo nás o nich informují zmatečně.

Tak například v kapitole nazvané The Australian Disaster píše: V roce 1972 byla Austrálie v dobré formě. V letech 1953 až 1972 v systému smíšené ekonomiky (tržní hospodářství regulované vládou) ekonomický růst měl roční průměr 5%, nezaměstnanost byla 1.9%, inflace 2.5% a pod pečlivou kontrolou... Austrálie patřila mezi země s nejvyšší životní úrovní na světě. Ještě po welferistickém experimentu vlády Whitlamovy i v dobách ministerského předsedy Frazera měla Austrálie dluh pouhých 23 miliard dolarů, tedy jen 9.8% GDP (hrubý domácí produkt). Potom nastoupila vláda pana Hawka s nejlepším ministrem financí na světě (the world greatest treasurer Paul Keating) a za pouhých deset let australský dluh vzrostl na 145 miliard dolarů, tedy 41.5% GDP. Již Keatingova vláda v roce 1993 klidně utratila 42 miliard dolarů za most přes řeku Mekong v Laosu, 100 miliard stála výstavba velvyslanectví v Pekingu atd. V roce 1997, s národním dluhem kolem 210 miliard dala Howardova vláda 1.45 biliónů na různé zahraniční podpory, včetně 84 miliard komunistické Číně. Pozoruhodné jsou i údaje o nárůstu cizího kapitálu v australské ekonomice. V roce 1983 bylo v Austrálii jen 28 korporací v cizích rukou, dnes je jich přes 300. Strachan odhaduje, že dnes přes 60 až 80%

velkých podniků je ve vlastnictví zahraničních investorů, především nadnárodních korporací. Například cizí vlastnictví v automobilovém průmyslu činí 100%, v bankovníctví 86%, hotely a rekreační zařízení 75%, těžba nerostů 97%, stavebniny 88% atd.

Od roku 1993 více než 120 soukromých pohřebních služeb bylo skoupeno dvěma americkými společnostmi. Mnohá rozhodnutí týkající se australského života tak vycházejí ze zasedacích síní správních rad někde daleko za mořem. 40% podílu na australské burze je v rukou cizinců a do těch rukou také za moře odcházejí i případné zisky místních firem. Není divu, že národní dluh stále narůstá. Ekonomicky se stává Austrálie zemí třetího světa.

Ve své knížce se Strachan zabývá mnohými oblastmi veřejného života, které se nás všech citelně dotýkají a o kterých toho víme dost z vlastní zkušenosti. Vysvětluje nástup "ekonomického racionalismu", deregulaci finančnictví, politiku privatizace, změny ve zdravotnictví, narůstající problémy australského venkova, zásady volného obchodu.

V kapitole desáté se zabývá problémem globalizace. Je to čtení velmi poučné. Píše: "V roce 1991 Sovětský svaz, po 74 letech brutálního panování, vydal tichý povzdech a zhroutil se, nebo to alespoň tak bylo předkládáno světu.... namísto komunismu objevil se v západních sdělovacích prostředcích jiný -ismus, globalismus. Jeho zastánci tvrdí, že globalismus není nikým nastolován, prostě přichází, je hnán neúprosnou silou dějin, je součástí lidské osudovosti a jako takový je tedy nevyhnutelný a nezastavitelný. Strachan připomíná slova amerického prezidenta Clintona pronesená v Buenos Aires roku 1997: Globalismus je nezastavitelný.

Na řadu přichází serie pomocných nálepek. Tak třeba právo národů na sebeurčení přelepí se nálepkou "isolacionismus", pokusy o ochranu národních ekonomik jsou hanlivě nazvány "protekcionalismem". Strachan varuje před plány na ustanovení světové vlády, které jsou nenápadně prosazovány koalicí elitních bankéřů, velkopodnikatelů, mocných byrokracií, ctižádostivých akademiků, justiční mocí, hlavními sdělovacími prostředky i vlivnými církvemi. Je to koalice domácích socialistů s monopolními kapitalisty, podporovaná mezinárodními lichváři a zahrnuje vlivné a demokraticky nevolené organizace jako je Fabiánská společnost, Socialistická internacionála, Bilderbergská skupina, Římský klub či Trilaterální komise.

Nabízí nám Strachan nějakou přehnanou konspirační teorii? Ano, a připomíná mnohé příklady konspirace z dějin. Německý nacismus byl rovněž spiknutím proti nezávislým státům Evropy. Leninův pamflet "Co dělat" z roku 1902 byl rovněž návodem ryze konspiračním. I Gorbáčov přiznal, že snahou Sovětského svazu bylo exportovat revoluci. Netřeba si živit fantazii nějakými představami o tajném světovém spiknutí, stačí si jen uvědomit, že stejně jako příležitost dělá zloděje, tak i lidé u moci jeví tendence konspirační, nebo "mocichtivost jeví se být nenasytitelnou". Příklady známe všichni dost z každodenního politického života. A že ve snaze rozšiřovat moc i zisky jsou ochotni spojit se monopolní kapitalisté s internacionálními socialisty není také nic nového, jak to vystihl Antony Sutton ve své knize "Wall Street a bolševická revoluce" (1981). Nikdo se však neodvážil použít výrazu světová vláda, našli si

na to libivou nálepku, do češtiny nesnadno přeložitelnou - Global Governance. V roce 1992 byla z popudu Willy Brandta založena Komise pro globální governance (COGG), která v roce 1995 publikovala zprávu "Naše globální sousedství", kde se mimo jiné píše, že se země budou muset smířit s tím, že v určitých oblastech veřejných zájmů budou muset svoji suverenitu upřednostňovat kolektivním zájmům. (Countries are having to accept that in certain fields sovereignty has to be exercised collectively). Nám to jistě připomene Brežněvovu nechvalnou zásadu omezené suverenity. Dnes však mají metody mnohem elegantnější. Může se začít třeba s požadavkem všeobecných lidských práv, proti tomu přece žádný slušný člověk nemůže nic namítat. Já mám k těmto ušlechtilým mocipánům hlavní tu námitku, že v lidských právech není znění stejné. Tak třeba apartheid je správně znepokojoval, brutální porobení Tibetu komunistickou Čínou však z nějakého důvodu do jejich lidumilného snu nespadá. Americký zábavní průmysl neustále chrlí příběhy z Holocaustu a je zcela správné tuto děsivou krutost na židech napáchanou nikdy nezapomenout. V nacistické zabijácké mašinérii zmizely i milióny příslušníků jiných národů, proč o nich padne slovo jen zřídka? Co víme třeba o tom, jak bylo naloženo za války s českými cikány? Když globální lidumilnost potom by měla být spravedlivá ku každému. A o tom, že masový vrah Hitler byl zastíněn veleníkem Stalinem a Maocentungem se moc řeči nevede.

Ostatně na západních univerzitách i mezi politiky najdeme hodně lidí, kteří své mládí prožili v "romantickém" oparu stalinismu, trockismu či maonismu. Představa světové vlády, realizovaná lidmi takové morální ubohosti, mě děsí.

Postup globalizace je dnes už zřejmý každému, kdo je ochoten pozorovat svět kolem sebe. Především v oblasti obchodu - cocalizace světa je už téměř dovršena. MaDonalizace není moc pozadu. Typizované supermarketky po celém světě se podobají jeden druhému, hlavně se vyznačují nabídkou pochybné kvality prezentované v nesmírně kvalitním a atraktivním balení. Likvidace národních kultur a tradic je očividná. Americká produkce zábavních televizních pořadů rozjela se po světě jako rakovina, stejně jako zdraví ničící komerční hudba. V úsilí o kontrolu myšlení dosahují američtí marketingoví odborníci úspěchů, o jakých se bolševikům toliko snilo. Nelze se divit, že ti přemýšliví komunisté tak snadno odhodili marxistickou ideologii a snadno se připojili ke svým monopolistickým kolegům na západě. Žijeme v zatraceně svízelném světě. My Češi máme před Anglo-Australany jednu výhodu - my jsme to už prožili, my jim na lep tak snadno neskočíme. I naše mateřština je nám nápomocná - slovo globalizace se totiž do češtiny překládá jako internacionalizace. A o tom my víme své.

Strachanova kniha se možná soustředí na negativní jevy globalismu, je to však závažné téma. Kniha rozhodně stojí za přečtení, i když jen pro lidi silných nervů. Pokud vám není k mání v obchodech, politicky korektní distributoři dnes raději podobné knihy nerozšiřují. Kniha vyšla v roce 1998 a lze ji objednat přímo u autora - Graham Strachan, PO BOX 131, JIMBOOMBA, QLD 4280.

Tel (07) 5546 9210, email: bizrie@overflow.net.au.
Cena \$15 plus \$2.50 za poštovné.

PŘEHLED DŮLEŽITÝCH UDÁLOSTÍ ROKU 1998 V ČESKÉ REPUBLICE

LEDEN - Prezident Václav Havel jmenoval vládu premiéra Josefa Tošovského s několika nováčky a nestraníky. Havel oznámil, že volby budou v červnu. ODS vyzvala názorovou platformu vedenou Janem Rumlem k odchodu ze strany. Vznikla Unie svobody. Václav Havel byl na dalších pět let zvolen prezidentem.

UNOR - Po ODS propukl finanční skandál i v ODA. Ta přiznala, že i ona měla falešného sponzora. Jiří Skalický odešel z funkce předsedy ODA i ministra životního prostředí. Alianci opustila řada jejích zakladatelů. Policie zatkla bývalého místopředsedu ODS Libora Nováka, obvinila ho z krácení daně. Po měsíci byl z vazby propuštěn. Jan Ruml se stal předsedou Unie svobody.

BŘEZEN - Sociální demokracii otřásla aféra Bamberg. Bývalý místopředseda ČSSD Karel Machovec potvrdil, že spolu s Milošem Zemanem v roce 1995 slibili českošvýcarskému podnikateli Janu Vizkovi místa ve státní správě výměnou za výhodné úvěry. Zeman tuto dohodu popřel. Machovec byl stažen z kandidátky středočeské ČSSD.

DUBEN - Prezidenta Václava Havla na dovolené v Rakousku postihla performance střeva. Život mu zachránila okamžitá operace v Innsbrucku. Obvinění z finančních machinací se nevyhnulo ani Sladkovým republikánům - jejich spolupracovnice Andrea Cerqueirová popsala způsob, jak se vedení strany obohacuje ze státních peněz. ČSSD na návrh Miloše Zemana přijala zákaz spolupráce s Uníí svobody. Důchodci za životní jistoty se v předvolebních průzkumech poprvé přehoupili přes hranici zajišťující vstup do Sněmovny.

KVĚTEN - Vztah ČSSD a Unie svobody se vyostřil, když Zeman obvinil Rumla z přípravy státního převratu. Šéf sociální demokracie vycházel z podvržených dokumentů. Audit hospodaření v ODS ukázal vážné finanční machinace ve stranickém účetnictví. Přesto se preference ODS po několikaměsíčním propadu opět výrazně zvedly.

ČERVEN - Václav Klaus odmítl spekulace, že ODS bude po volbách tolerovat menšinovou vládu ČSSD. V mimořádných volbách do Poslanecké sněmovny zvítězila sociální demokracie, ODS, lidovci a Unie svobody však v součtu získali většinu mandátů. Do parlamentu se nedostali republikáni a DŽJ (Důchodci za životní jistoty). Prezident Havel pověřil šéfa ČSSD Zemana, aby zahájil koaliční jednání. Zeman neúspěšně přesvědčoval Rumla, aby Unie svobody vstoupila do vlády s

ČSSD a KDU-ČSL. Vzájemné nepřijatelné podmínky zhatily šanci na vytvoření koalice ODS, lidovců a Unie svobody.

ČERVENEC - Miloš Zeman a Václav Klaus podepsali takzvanou opoziční smlouvu, ve které se zavázali, že ODS výměnou za mocenské posty nechá menšinovou vládu ČSSD projít sněmovnou a po celé volební období ji nevysloví nedůvěrou. Prezident Havel jmenoval jednobarevnou vládu Miloše Zemana, v níž zasedlo devatenáct mužů. Předsedou sněmovny byl zvolen Václav Klaus.

SRPEN - Prezidentův život ohrozila srdeční arytmie po druhé operaci střeva. Zemanův kabinet zveřejnil programové prohlášení takřka totožné s volebním programem. Zeman rovněž vyvolal ostrou kritiku ze strany německé vlády, když přirovnal sudetské Němce k českým republikánům a komunistům. Poslanci ODS opustili sněmovnu a umožnili Zemanově vládě, aby získala důvěru. Místopředseda ČSSD Vladislav Schrom zasedl ve vedení OKD. Vláda schválila tajné opatření, umožňující personální změny ve strategických podnicích. Oznámila také, že na základě hodnocení vysílání Svobodné Evropy do Iránu a Iráku rozhodne, jak s vysílačkou naloží.

ZÁŘÍ - KDU-ČSL, Unie svobody, ODA a DEU podepsaly dohodu o vzniku čtyřkoalice pro senátní volby. Finační úřad vyslovil podezření, že Miroslav Sládek využil peníze ze SPR-RSČ pro vlastní potřebu. Nejvyšší soud rozhodl, že Lidový dům ČSSD nepatří. Vláda navrhla rozpočet s deficitem ve výši 27 miliard korun. Josef Lux odstoupil kvůli onemocnění leukemií z funkce předsedy KDU-ČSL.

ŘÍJEN - Inspektorkou Českých drah se stala Květa Kořínková, manželka ministra dopravy Antonína Peltrama. Poslanecká sněmovna odmítla první verzi vládního návrhu rozpočtu. Prezident Václav Havel neudělil vyznamenání bývalému vídeňskému starostovi Helmutu Zilkovi kvůli podezření ze spolupráce s StB.

LISTOPAD - Ve volbách do Senátu zvítězila čtyřkoalice před ODS. ČSSD utrpěla těžkou porážku. K volbám přišel rekordně nízký počet voličů. V komunálních volbách byla nejúspěšnější ODS a KDU-ČSL. Někteří politici ČSSD otevřeně vyzvali stranu ke spolupráci s komunisty.

PROSINEC - Nejvyšší soud rozhodl, že kvůli porušení volebního zákona je zvolení Dagmar Lastovecké (ODS) senátorkou za Brno neplatné. Předsedkyní Senátu byla zvolena místopředsedkyně ODS Libuše Benešová. Prezident Václav Havel přijal Helmuta Zilku a omluvil se mu za postup své kanceláře při udílení vyznamenání. Prezident odvolal Ivana Medka z funkce vedoucího své kanceláře.

(přetištěno - Český dialog 2/99)

UPOZORNĚNÍ

Starší krajané často potřebují pomoc česky hovořící osoby, která by jim mohla poradit v nesnázích. Vláda NSW poskytuje tuto pomoc prostřednictvím "Transcultural Health Centre", na něž je možno se v případě potřeby obrátit. Toto středisko zprostředkuje bezplatnou službu česky mluvících psychologů, psychiatrů a sociálních pracovníků.

Bližší informace :

Transcultural Health Centre

Telefon : (02) 9840 3800 Sydney

1800648911 (bezplatně Country)

Hledáme paní,

která by byla ochotna uvařit české jídlo
a dělat společnost
mé matce v jejím bytě v Castlecrag
(Lower North Shore).

Slo by asi o tři hodiny dvakrát týdně.
Auto by bylo výhodou. Bližší informace
Sylvia Leibovitch : tel 9958 5597

Milé dámy a děvčata

chcete vypadat mladě,
chcete se dobře cítit,
chcete si zvýšit sebevědomí?

Provádím :

Collagen Replacement Therapy
(vyhlazení vrásek)

Fruit Peels a další služby

Velmi dobré ceny

Hovořím anglicky a česky

Dr. Věra Tatussian

tel: (02) 9579 34080 (během dne)

tel: (02) 9543 1551 (večer)

COLLAGEN

REPLACEMENT
THERAPY

Smooths lines

Jak lze používat počítač pro psaní v českém jazyce.

Ne každý čtenář ví, že firma Microsoft zabudovala do Windows 95, 98, NT možnost psát v češtině. Jen je třeba počítač správně nastavit.

Česky budou psát v MS Office 97 programy MS Word 97, Outlook 97, Microsoft Excel 97.

V "Control Panel" vybrat "Add/Remove Programs", zde vybrat "Windows Setting", a označit "Multilanguage Support", potom z nabídky vybrat "Central European" a zde najdeme "Czech".

Rovněž je třeba vybrat klávesnici.

To učiníme tak, že v "Control Panel" označíme "Keyboard", poté označíme "Language", a zde vybereme "Add".

Pokud je možnost vybereme "Czech" a to označíme stisknutím "Left Alt plus Shift".

Ne všechny fonty fungují správně s háčky a čárkami, ale font Ariel se dá používat. A to je font, který má každý počítač, takže je v něm možno posílat česky psané dokumenty.

Problém může nastat s tiskárnou. Ne každá tiskárna vytiskne správně česká písmena a to i tehdy, když na obrazovce je vše v pořádku.

Pokud chcete psát česky v jiných programech (na př. v Pagemakeru), jsou k tomu potřeba fonty zvláště připravené pro český jazyk. East European Fonts, které se objevili před několika roky a naše firma je prodávala, fungovaly pod Windows 3, rovněž fungují pod Windows 95 a v Pagemaker 6 programu. Pokud je tedy máte doma, lze je naložit do Windows 95.

Naložení je jednoduché.

V "Control Panel" najdeme "Fonts", kde pod "Files" užijete "Install New Fonts". "True Type Fonts" z originálních Disků budou rozeznány a je možno je rovněž instalovat. Pokud však chcete takto psaný dokument posílat přes modem, musí příjemce mít tyto fonty mít rovněž.

Microsoft rovněž vyvinul "Proofing Tools Office 97 - Czech. Tento přírůbek vám po instalaci umožní automatickou kontrolu českého pravopisu. Přírůbek však funguje pouze pod MS Office 97. Jeho cena se pohybuje kolem \$ 200.-

Máte-li o něj zájem kontaktujte

Applied Computer System

tel. : (02) 9636 1873

"Špion, jemuž nevěřili"

Výňatky z knihy generála F. Moravce.

Žel, okolnosti nedovolují uveřejnit z knihy generála F. Moravce více než nabízejí dnešní Australské listy. Eminentně zajímavý je autorův názor na prezidenta Beneše a jeho vztah k Sovětům. I z Moravcova líčení vysvitá, že Beneš vehnal do náruči Moskvy Mnichov a zrada západních spojenců. Nám se dnes věci mohou jevit jinak, ale prezident Beneš asi nemohl být nemotivován vzpomínkou na mnichovskou zradu. Sovětský svaz přecenil i podcenil a neodhadl správně Stalinovy úmysly. Benešova tragedie snad byla i v jeho naivitě věřit těm, kteří mají v mezinárodní politice slovo. Nepěkně se Beneš zachoval právě k Moravcovi – pod tlakem moskevských komunistů vedených Gottwaldem Moravce postavil na vedlejší kolej a po "osvobození" mu dal hrát druhé či třetí housle. O tom, jak Moravec konečně a naposledy opouští svou rodnou zemi, jsme již dříve přinesli úvahu, která knihu uzavírá. Dnes otiskujeme jen tu část, kde autor vyjadřuje svou trpkost nad údělem dobrého Čecha v době, kdy na Hradčanech vládli už bolševičti samozvanci.

Redakce.

Přípravy komunistické subverse

Když komunisté počali své přípravy pro převrat v Československu, moje osobní pozice jako hlavy československého zpravodajství byla ještě neotřesitelná a komunisté to věděli. Byl jsem osobním poradcem prezidenta republiky, který mi byl za mnohé zavázán, zejména z doby svých politických začátků v Anglii v roce 1939. Výsledky mé zpravodajské činnosti byly totiž zejména v prvních letech našeho politického života jedinou konkrétní bází, o níž se mohl opírat.

Ze všeho nejdůležitější však v této době byl fakt, že jsem měl v ruce prostředek, který mně činil nepostradatelným pro naše londýnské politické vedení.

Na jaře roku 1943 komunisté rozšířili velikou kampaň, která jim měla dát když ne kontrolu, tak alespoň účast na tomto spojení. Pod záminkou, že v rukou vojenských je nebezpečí falšování zpráv docházejících z domova, začali požadovat, aby do mojí zpravodajské organizace byl dosazen politický dozor. Pod záminkou reorganizace státní správy navrhli, aby moje podřízenost byla změněna, abych nebyl podřízen přímo prezidentu republiky jako dosud, nýbrž předsednictvu vlády. Domnívali se totiž, že tam by měli ke zprávám snazší přístup. Prezident návrh bráskně odmítl, neboť se pochopitelně nechtěl vzdát prostředku, který mu umožňoval přímý vliv na veřejné mínění doma.

Komunisté se pak pokusili pošpinit mě osobně. Začali roztrušovat zprávy, že jsem v anglickém žoldu a že od Angličanů dostávám peníze za prozrazování našich důvěrných politických záležitostí. Všechny tyto útoky na moji osobu a můj úřad neměly úspěch. Ovšem dávaly tušit, co mohu očekávat po návratu do vlasti, budou-li komunisté u moci. Byla to ironie, že tyto komunistické útoky byly zintenzivněny útokem z druhé strany politického spektra. Jednou byla naše nejkrasší pravice, která se ostře stavěla proti jakékoliv spolupráci se Sovětským svazem a s komunisty vůbec, druhou byli londýnští Poláci. Obě tyto skupiny zahájily proti mně útoky stejně urputné jako komunisté, ovšem z důvodů přesně opačných. Domnívaly se totiž, ovšem zcela mylně, že jako osoba blízká prezidentovi mám velký vliv na nový, prokomunistický směr československé politiky. Všem těmto útokům jsem odolával, ačkoliv atmosféra, ve které jsem pracoval byla velmi nepříjemná.

Útoky vnitropolitické byly ještě zesíleny stále zhoršujícím se poměrem oficiálních sovětských kruhů k mému úřadu. Sovětské vojenské i politické vedení si neustále stěžovalo na nedostatečnou partyzánskou činnost na našem území a vinili mě z toho, že ji brzdím z důvodů stranicko-politických. V tom měli částečně pravdu, neboť jsem nepřál této podzemní činnosti, která po stránce vojenské neměla žádný význam. Často byla jen předstíraná a jejím hlavním důvodem a cílem byla komunistická agitace. Kromě toho ovšem objektivně v našich zemích nebyly vůbec předpoklady

pro rozsáhlou partyzánskou činnost z nejrůznějších důvodů, a to zejména v době, kdy fronty byly od československého území ještě velmi vzdáleny a doprava zbraní i vzdušnou cestou narážela na velké, často nepřekonatelné obtíže.

Na jaře 1943 jsem se dozvěděl, že Čičajev ve spolupráci s československými komunisty v Londýně začal sbírat informace o Čechách a Slovácích v exilu a začal sestavovat seznamy "nespoléhavých". Tyto seznamy se pak staly důležitou součástí komunistické subverse v osvobozené zemi. Lidé, jejichž jména byla na prvním seznamu, byli odstraněni z jakékoliv veřejné funkce. Osoby ze druhého seznamu byly obviněny z velezrady a postaveny před soud jako nepřátelé lidu. Moje jméno bylo na obou seznamech.

Dozvěděl jsem se, že byly předloženy návrhy k povýšení v armádě a že mé jméno mezi nimi není uvedeno, ačkoliv bylo k povýšení navrženo několik jiných mladších plukovníků. Požádal jsem prezidenta o vysvětlení. Byl ve velkých rozpacích, začal chválit mou práci a řekl, že si cením mé loyality k němu. Pak vysvětlil, že moje povýšení je politickou záležitostí, poněvadž "jedna politická strana" je silně proti němu. Řekl jsem, že budu nucen rezignovat, jestliže dovoli, aby komunisté zabránili mému povýšení. Prezident se nakonec postavil na moji stranu, protože si nemohl dovolit odepřít mi povýšení pod tak očividným nátlakem. Byl jsem tedy povýšen na brigádního generála, na které jsem měl už dlouho nárok, ale které nezmírnilo komunistickou kampaň proti mně.

Komunistická subverse byla plánována dobře, i když svá opatření příliš neskrývali. Nebylo toho třeba. Slepota, která zachvátila svět za Hitlerova uchvácení moci, se objevila znovu v postoji vůči komunistům. Žádná zpravodajská hlášení, byť sebekonkrétnější, a jejich analýzy, byť seberealističtější, neměly moc otevřít lidem oči. Sověti byli naši spojenci, měli velký podíl na válečném úsilí, Západ musel ukázat dobrou vůli. Bylo nepopulární pochybovat o věrohodnosti Stalinových slibů.

Neblahé důsledky rozvratné politické činnosti se projevíly také v armádě. Československý velitel našich oddílů v SSSR, plukovník Ludvík Svoboda, krátce předtím ještě loyální, začal odmi-

tat rozkazy vlády a armádního velení z Londýna, kde ministr národní obrany a hlavní velitel československých vojsk, generál Ingr, byl pro komunisty persona non grata. Genrál Kratochvíl, který byl poslán do Sovětského svazu jako nový velitel tamnějších vojsk, byl záměrně znemožněn sovětskými veliteli. Sovětské vedení pak znovu dosadilo Svobodu jako velitele československé jednotky, aniž se předem dotazovalo na souhlas československé vlády v Londýně.

Tato situace zasadila ránu generálu Ingrovi, jehož pozice ve vládě byla tak oslabena, že byl nucen podat demisi. Ministrem národní obrany se stal dočasně Jan Mazaryk, ačkoliv poslanec Laušman, exponent levicového křídla sociálních demokratů se na toto místo velice tlačil.

Zkomunizované křídlo sociálně demokratické strany, vedené oficiálně Laušmanem, ve skutečnosti však řízené Fierlingerem podle komunistických direktiv, bylo velmi aktivní a vnášelo zmatek do našeho politického života, neboť před svými stoupenci figurovalo starými politickými jmény a starými stranickými hesly. Tento rozklad staré dělnické strany československé byl typickou ukázkou komunistické taktiky, která byla později uplatněna v jiných evropských státech, kde se komunisté pokusili, ať už s úspěchem nebo bez něho, o uchvácení moci. Tuto taktiku a tento proces krise sociálně demokratické strany nepostřehl včas ani prezident, ani naši ostatní politikové.

Postupem času útoky proti mé osobě zesílily. Konečně, když jim bylo zřejmé, že mě dostatečně zdeptali a ponížili, komunisté přišli, jak bylo jejich zvykem, s nabídkou spolupráce. Bylo těch návrhů a pokusů asi osm. K hlavním vyjednávačům patřili Nosek, Laušman a Valo.

Vyvrcholení akce proti mé osobě, započaté Noskem a Laušmanem, přišlo na podzim roku 1944. Vítězství nad Německem už bylo jen otázkou času a Čičajev ztratil zájem na zprávách o německých armádách. Projevoval výhradně zájem o poválečnou situaci. Přišel za mnou spolu s Laušmanem, který vůbec nemluvil, byl zde asi jako svědek. Čičajev konstatoval, že válka je vyhraná a protože ji vyhrála sovětská armáda bude mít sovětská vláda velký vliv na uspořádání ve střední Evropě. Já jsem byl vybrán pro

vysokou funkci v poválečné republice, ale jen v případě, že budu spolupracovat. Beze studu mě požádal, abych mu obstaral všechny informace o organizaci britské zpravodajské služby. Dále konstatoval, že ví, jak blízky jsem prezidentu Benešovi, který má ve mě důvěru. Sovětské vedení má velký zájem na Benešových názorech týkajících se Sovětského svazu a jeho plánech pro politické uspořádání poválečného Československa. Chtěli by vědět, jaké názory Beneš vyjadřuje v soukromých konferencích se mnou. Jsem svolný jim tyto informace dodat?

Když jsem nabral dechu, nevyjádřil jsem své pocity diplomaticky. Zeptal jsem se ho, jak se může opovážit požádat mě, abych špehoval svého prezidenta a své britské kolegy, jejichž hostem jsem byl po šest let války. Řekl jsem mu, že jsem byl vychován v duchu demokratických zásad a že jsem moc starý na to, abych se měnil. Komunistický způsob jednání, kdy se zásady mění jako rukavice podle dané situace je mi odporný. Ujistil jsem ho, že špehem nikdy nebudu. Chladně řekl: "Budete toho litovat".

Po této scéně naše styky úplně ustaly. Když jsem Benešovi řekl o svém rozhovoru s Čičajevem, byl prezident rozrušen, ale brzy začal celou epizodu racionalizovat způsobem, jenž byl pro něho v tomto období charakteristický. Řekl, že Sověti nemohu být posuzováni západním měřítkem morálky. Musí se brát zvláštní ohled na jejich dobře známou podezřívavost. Už jsem řekl, že Beneš měl řadu mylných přesvědčení a ničím se nedal přesvědčit o opaku. Vedle přesvědčení, že válka bude krátká a že bude přijatelný jako prezident komunistické straně, to byla zejména víra, že postupující ruské armády nevkróčí do Československa a nechají Čechy a Slováky, aby si vyřídili své účty s Němci na vlastní pěst.

Ideologické rozštěpení, které se projevilo mezi členy zahraničního odboje, nastalo i doma, v okupovaném Československu. Čím více se zhoršovala německá vojenská situace a čím více Němci ztráceli kontrolu na okupovaných zemích, tím více sílilo v českých zemích a na Slovensku komunistické podzemní hnutí. Jeho hlavní charakteristikou bylo, že si mnohem

více než boje s nacisty hledělo politické agitace a plánování příprav pro uchvácení moci v budoucím státě.

Po pravdě musím říci, že to však nebyli jen českoslovenští státníci, kteří považovali vynucené a konjunkturální válečné spojení za bezpečný důkaz jejich trvalé loyality. Lehce se zapomínalo na to, že sama podstata komunistického učení přímo vylučuje trvalost jakýchkoliv závazků a jakoukoliv sentimentalitu při dosahování politických cílů.

V roce 1944 bylo mnoho jasných náznaků, že politická situace v okupované zemi začala být díky komunistické agitaci velmi rozháraná.

Na jaře 1945, několik dnů před svou druhou cestou do Moskvy - kde jak se později ukázalo, dal sebe i Československo úplně na pospas sovětskému diktátorovi - Beneš povolal do své kanceláře tři generály, Ingra, Miroslava a mě. Generál Ingr byl v té době vrchním velitelem československé zahraniční armády, generál Miroslav byl šéfem československého generálního štábu a já šéfem československého zpravodajství. Byli jsme tedy nejen tři nejvyšší vojenští velitelé československé exilové armády, ale také tři nejvyšší vojenští představitelé, kteří zůstali Benešovi věrni. Řada jiných učitela ve vzduchu změnu a přes noc si najednou uvědomila, že vlastně měla vždycky prokomunistické sympatie a.

Beneš začal chválou naší práce, konstatacemi, jak velkou pomocí mu byla v jeho odbojovém boji a opětovně zdůrazňoval, že naše práce a její výsledky nebudou zapomenuty a že se postará o to, aby se jim dostalo náležitého uznání, až přijde vhodný čas. Pak nám dal dlouhou lekci o politické situaci, jejíž základní realitou je fakt, že Rusové pronikli do střední Evropy, kde budou mít po válce velký vliv. Ten bude pocíťován také v Československu a nevyhnutelně ovlivní politickou situaci.

Třetí část Benešovy řeči byla věnována rozboru povinnosti důstojníka obětovat své osobní zájmy ve prospěch své vlasti. Řekl, že má obavy, že naše postavení v osvobozené vlasti pravděpodobně nebude takové, jaké bychom měli právo očekávat, nebo jaké by si on sám přál mít. Zdůraznil, že jeho vlastní pozice, jako ústavního prezidenta, mu znemožní, aby se postavil na odpor názorům většiny v poválečném

parlamentu. Řekl, že pro nás udělá, co bude v jeho moci, ale že se bojí, že jeho možnosti budou omezené. Pak řekl, abychom se k němu obrátili o pomoc, budeme-li potřebovat a přál nám všechno nejlepší do budoucnosti.

Benešův rozhovor se třemi generály, nebyl jen příkladem jeho pragmatické praktiky zbavit se bez milosti těch spolupracovníků, kteří se mu stali břemenem, protože se rozhodl změnit své politické plány. Ukázal také, že je ochoten komunistům ustoupit v každém ohledu. Bylo mi jasné, že situace ve svobodné zemi nebude taková, jakou si většina národa přeje. Nyní jsem rovněž viděl, že Beneš bude slabým prezidentem, neschopným se postavit na odpor komunistickému vynucování a tlaku.

Mnoho přátel, českých i anglických mně radilo, abych neriskoval život a zůstal ve Velké Británii, alespoň prozatím, než se situace nevyjasní. Ale rozhodl jsem se odjet do vlasti a být přítomen poslední fázi boje za svobodu.

Ještě před svým odjezdem do vlasti jsem se z rádia dozvěděl, že jsem byl propuštěn z funkce. Stejný osud postihl i nejvyššího velitele armády a velitele generálního štábu. Po mém návratu mi dali komunisté najevo, že mne považují za svého úhlavního nepřítele. Před Benešovou cestou do Moskvy jsem ho varoval, že se pravděpodobně stane vězněm sovětské vlády, neschopným učinit samostatná rozhodnutí. Situace však byla ještě horší, než jsem předpokládal.

V Moskvě i v Košicích byl Beneš držen pod dozorem, pod záminkou, že je to nutné vzhledem k jeho nemoci a že je to nutné z bezpečnostních důvodů. Neměl možnost volného pohybu ani styku, a tak svolil prakticky ke všemu, co po něm komunisté žádali.

V košické vládě měli komunisté všechna důležitá křesla, byl to typ koalice, o kterém už je teď známo, že je vždy předejchou ke komunistickému převratu.

Komunisté dovolili Benešovi, aby byl prezidentem, cena však byla vysoká. Domů se vrátil provázený sovětskými vojáky a agenti KGB. Dostalo se mu nadšeného přivítání lidu, který netušil, že jeho nadšení bude mít krátké trvání.

Když jsem se vrátil domů, zbaven funkce šéfa zpravodajské služby a bez

služebního přidělení, stal jsem se cílem prudkého útoku ze strany komunistů. Jako prezident a vrchní velitel československých branných sil, byl Beneš v pozici poskytnout mi pomoc. Je pravda, že znovu a znovu konstatoval, že všechna obvinění proti mě vznášena jsou falešná a bezpodstatná - nic než politické výmysly. Na druhé straně mě žádal o pochopení politické situace a radil, abych byl trpělivý. Po devíti měsících mi řekl: "První kolo jsme vyhráli. Nezatklí vás."

Československý lid očekával a doufal, že jeho země bude osvobozena západní, hlavně americkou armádou. To se nestalo. Sovětská armáda okupovala většinu země, kdežto Američané se museli omezit na úzký pruh západních Čech kolem Plzně. Obě armády evakuovaly československé území krátce před prvními volbami. Sověti dali souhlas k evakuaci ne proto, že by měli skrupule v zasahování do československých voleb, ale protože si přáli, aby Američané opustili zemi co možná nejdříve. V každém případě sovětská armáda byla v zemi dostatečně dlouho, aby podpořila komunistické síly aby šly do voleb dobře připravené.

Osobně věřím, že základ komunistické země byl položen Benešem dávno před volbami, při jeho návštěvě Moskvy v roce 1943 dvěma základními ústupky. Prvním byl jeho souhlas k vytvoření koaliční vlády, s komunisty v klíčových pozicích. Druhým byl jeho souhlas k rozpuštění agrární strany a několika jiných menších stran. Hlasným důvodem tohoto kroku byla spolupráce některých vůdců těchto stran s nacisty. Rolníci, znechucení, uražení a dezorientovaní tímto zásahem, hlasovali většinou pro komunistickou stranu, která jim slíbila agrární reformu a přiděl půdy po vypovězení sudetských Němců. A tak se stalo, že demokratické strany nedosáhly v prvních volbách do parlamentu většiny, a to byl první krok v komunistickém pochodu za uchvacení moci.

Proč udělal Beneš tyto dva ústupky? Jistě moskevské ovzduší sehrálo svou úlohu. Ale jsou vážné důvody k názoru, že tak učinil ve strachu před komunistickou hrozbou, že jinak použije proti němu ve volbách mnichovskou kapitulaci. Také mu naznačili, že by proti němu postavili svého vlastního kandidáta, profesora Nejedlého. Jinými slovy,

použili proti němu politické vydírání. Je faktem, že při kampani prvních poválečných voleb se komunisté nezminili o mnichovské kapitulaci a Benešově roli v ní.

V dějinách Československa zaujme Beneš zvláštní místo. Za tu dobu, kdy byl prezidentem, země ztratila dvakrát svou samostatnost. Není divu, že zemřel brzy po únoru 1948. Byl těžce nemocen, ale já věřím, že zoufalství uspišilo jeho smrt.

T. G. Masaryk říkal: "Národ má takové vůdce, jaké si zaslouží." V tomto smyslu byl Beneš přiměřeným vůdcem v tomto období. Musím dodat, že byly i jiné vůdčí osobnosti, ministři, členové vlády, vůdci politických stran, vojenští představitelé, velitelé různých vlasteneckých organizací. Nikdo z nich se však neukázal mužem činu a nepostavil se do čela národa. A lid zůstal jen tichým, pasivním divákem.

Připravu komunistů se rozběhly na všech polích. Výsledky podle toho vypadaly.

Ministerstvo vnitra řízené Noskem mělo v rukách policii a četnictvo. Obě tyto instituce, jež měly dohled nad pořádkem a vnitřní bezpečností státu, byly ihned očistěny od všech západně orientovaných úředníků, kteří byli vystřídáni komunisty nebo komunistickými přívrženci, čerpanými z řad inteligence.

Ministerstvo národní obrany bylo v rukách generála Svobody, slabocha a loutky v komunistických službách. Velitelem generálního štábu byl prospěchář, generál Boček. Tito velitelé dovolili čistku prozápadních a demokraticky smýšlejících důstojníků ve vysokých funkcích a jejich vystřídání komunisty nebo jejich přísluhovači, z nichž velkou část tvořili lidé, kteří spolupracovali za války s nacisty a nyní se snažili rychle zachránit vstupem do komunistické strany.

Ministrem školství byl profesor Nejedlý. Ani on neztrácel čas a ihned propustil učitele, kteří byli prozápadního a demokratického smýšlení, změnil osnovy ve školách všech stupňů a počal měnit smysl českých dějin, aby je přispůsobil komunistickému dogmatu.

Ministerstvo průmyslu bylo v rukou Laušmanových. Pod jeho naléháním a tlakem Beneš vydal

prezidentské dekrety, jež znárodnily doly a průmyslové podniky. To se stalo ještě několik měsíců před volbami. Komunisté nechtěli nechat nic náhodě.

Také začali organizovat mládež. Demoralizovali mládež do té míry, že přetrhali rodinné svazky a obrátili děti proti rodičům. Mnoho mladých se stalo komunistickými udavači ve své vlastní rodině. Sám jsem na vlastní oči viděl syna podávajícího svědectví proti svému otci.

A tak systematicky a plánovitě, byla připravena situace pro převzetí moci komunistickou stranou. Puč v únoru 1948 byl, abych tak řekl, už jen pouhou formalitou. Methodická komunistická příprava ostře kontrastovala s nerozhodnutí, odklady, improvizacemi a nedostatkem realizmu na straně demokratických vůdců. Slabosti demokracie, které všichni známe, byly zdůrazněny v komunistickém puči v Československu v roce 1948 velmi poučným způsobem.

V den puče jsem byl na svém divizním velitelství v Mladé Boleslavi. máje na mysli rozhovor, jenž jsem s prezidentem měl, doufal jsem, že přijde nějaké "povolání". Místo toho jsem dostal rozkaz se okamžitě hlásit u náčelníka generálního štábu generála Bočka. Boček nervózně mžoural očima. Vexil v Anglii býval mým přítelem. Ale to bylo za války. V té době plukovník Boček neprojevoval žádný sklon ke komunismu. Teprve události z něho udělaly nadšeného straníka. Zdálo se mi, že i on v té chvíli myslí na minulost. Velmi formálně řekl: "Za účelem vyšších zájmů vás propouštíme z činné služby. Můžete požádat o normální dovolenou nebo o dovolenou z důvodu nemoci - ale když o ni nepožádáte, budete na dovolenou poslán stejně."

S uchvácením Československa dostal Kreml 13 miliónů poddaných. Československo, které bylo za Masaryka považováno za model demokracie, bylo zařazeno do komunistického bloku jako poslední ze satelitů, ale zato bez krveprolití, bez okupačních armád, a díky Benešovi, téměř právním, parlamentárním způsobem. Zelená opona se však za ním zavřela stejně nesmlouvavě jako za všemi ostatními.

KONEC

Z tajů krás české řeči

Nastala tedy doba loučení. Loučení a rozloučení, našinec si tuto ryze československou nuanci nemůže přece odpustit, loučení neloučení. Bohudíky se neloučíme s naší rodnou řečí. Ta mohutní a silí a to nejmladší české pokolení nemá snad ani potuchy, jak se před dvěma sty lety její předkové trásli o její zachování. A neloučíme se ani s krásami tajů ani s její krásou naší mateřštiny, ty jsou a zůstanou uloženy v hloubkách našich srdcí, i když je objevujeme a polaskáváme jen v těch vzácných okamžicích, kdy si jich začínáme být vědomi. Jinak jsou zcela mimo volně součástí našich každodenních promluv a česká slova, české věty a vůbec českost nám plynou z úst aniž bychom nějak zvlášť přemýšleli kam a jak to či ono slovo zasadit. Česká slova se nám rodilým Čechům kmitají v mluvidlech a nepřemýšlíme o nich tak, jak musíme často přemýšlet o slovech řeči nerodných, která používáme. České matky nám daly český život a českou řeč do nás vložily a připoutaly nám ji k našim jazykům - a jen Čech žijící mimo rodnou zemi ví jak silné pouto to je! Vložily, zasadily nám ty naše matky naši i jejich mateřštinu také do celé naší bytosti, takže už od nějakých těch pěti let hovoříme řečí sedmi pádů v obou číslech, ve třech rodech, skloňujeme bílý dům, bílého domu, bílých domů, o bílých domech, zatímco cizinec to prostě ne a ne svést. Nečiní nám potíže strčit prst skrz krk, a tři tisíce třista třicet tři stříbrných stříkaček jsme obvykle zvládli už počátkem roku osmého, hravě a s tím dětským šmrncem...

S tím vším se tedy neloučíme, protože s mateřštinou se člověk vlastně nemůže loučit nikdy, ani po desetiletích v cizině, kde často o ní po léta ani nezavádí. Loučíme se jen s tímto sloupečkem, který nechýběl v žádném čísle Australských listů od jejich vzniku. Lépe řečeno, loučím se já, B. Š., se svými čtenáři, s Vámi.

Nerad, ovšemže nerad, loučení veselé nebývá. Možná, že se Australské listy převtělí někde někdy do jiné podoby, že australská Češi nějak nenechají za jít svůj jediný celoaustralský časopis. My

Češi se někdy tak dovedeme vzpamatovat.

Nikdy o tom řeč nebyla, ale snad bych měl o tom slovíčko utrousit alespoň dnes při tom loučení. Já jsem advokát, ne jazykozpytec, za jazykozpytce jsem se nikdy nevydával. Zabývám se češtinou z čisté radosti, a to je radosti věru nemaťou takové zabývání se řečí tak bohatou a člověku tak blízkou a milou. Radosti bylo i to, když jsem čas od času slyšával příznivé komentáře čtenářů. Zde bych rád zvolnil tempo a vyslovil zvláštní dík jedné velmi vděčné čtenářce, paní M. Dresslerové ze Sydney. Ta za ta léta snad vůbec nikdy neopomenula mi zatelefonovat a dodat povzbuzení. Děkuji i ostatním, kteří tak statečně vydrželi přelouskávat ty taje, anebo spíše to, co já za taje prohlašoval.

Mám dojem - už jsem se o tom zmiňoval - že čeští lingvisté doma žijící věnují nezasloužené málo pozornosti dvěma aspektům češtiny: přízvuku - důsledně a bez výjimek na první slabice slov. Nikdo snad ani neví, kdy a jak k tomu čeština přišla. Snad to napovídá i něco o naší povaze, povaze svéhlavé, ale jaksi nezlomné, tedy ne hned tak zlomné. Kromě slovenštiny se touto důsledností a zajímavostí nevyznačuje žádná jiná slovanská řeč. Tím druhým hlubokým tajem české řeči - zcela napochopitelně opomíjeným tajem, protože ho asi ani my Češi za taj nepokládáme - je schopnost češtiny přesně a opět velmi důsledně rozlišovat mezi přízvukem a délkou. Přízvuk na první slabice, ale délka může být na slabikách jiných. Jako třeba v posmrkávání, zapanáčkovat, překopírovat, připočítávání se, nejneosvícenější. Zkuste dostat své anglicky hovořící přátele rychle do blázince a požádejte je, aby ta slova vyslovili. Ani Poláci, ani Rusové to nedokážou, natož Anglosasové. Ale my, a české děti od těch útlých let už dovedou přesně rozlišit ve výslovnosti ten přízvuk a délku. Snad ve všech jiných jazycích totiž délka a přízvuk jsou nerozlučnými přáteli, "postrkávat" dovedou jen Češi. A bratři Slováci ovšem, a snad právě tyto dvě vlastnosti našich řečí usvědčují Slováky a Čechy z pokrevnosti.

Snad jen jednou během těch let když tento sloupeček žil jsem byl nářčen z plagiátorství. Neprávem - ale jak se má člověk bránit? Přesl jsem to tehdy

mlčením. Bylo to dloubnutí do žeber. Spíše i pod pás.

K přemýšlení o češtině mě dovedlo studium polštiny a ukrajinštiny v letech osmdesátých, ale lásku k našemu jazyku ve mně vzbudily tři ženy. Paní učitelka Helena Hrabánková, v obecné škole v Dejvicích, žena přísná a důsledná i v tom, jak ona sama s námi žáčky hovořila. Později na střední škole paní profesorka dr. Jana Nohýnková, která nám primárně a později oktávám předkládala to nejlepší z vědomostí o češtině. Obě tyto ženy byly důsledné a přísné, velmi přísné a vyžadovaly kázeň i v tom, jak jsme my mladí hovořili.

Ale u samé kolébky mého zájmu stála ovšem předobrá maminka, se svými českými písněmi, popěvkami, říkankami, říkadly, pořekadly a pohádkami. To všechno člověku znělo v uších celá ta dlouhá léta, i v dobách, kdy mladí hoši matky spíše zatracují, a také při posledních krocích z rodné země a potom dál a dál, po celá ta dlouhá desetiletí v cizině na druhém konci planety, ba i teď v hlubokém podzimu, kdy se člověk dovidá od samozvaných nedopeřenců, že nepatří do země, pro kterou celý život žil. Ale to jen mimochodem, však víme, jak svět odpálí.

Končím tedy, vážení a milí čtenáři, přátelé, a děkuji všem za přízeň během těch devíti let. Někdy snad na shledanou. S českým jazykem se ale neloučíme. Však všichni dobře víme, kam on s námi jednou půjde.

Váš Bořek Šindler

ODEŠLI V ROCE 1998

Vlasta Fialová (70 let)

Brněnská herečka. Skvěle vytvořila například hlavní postavu ve filmu podle románu Boženy Němcové "Divá Bára". Zemřela 13. ledna.

Jozef Kroner (74 let)

Nezapomenutelný slovenský herec. Často působil v české televizi a filmech. Nositel Oskara za film "Obchod na korze". Zemřel 12. března.

Miroslav Zounar (66 let)

Herec, představitel kladných hrdinů v televizních seriálech, na příklad Dynastie Nováků. Zemřel po těžké nemoci 28. března.

Raul Schráníl (88 let)

Herec, představitel elegantů z první republiky ve filmech Eva tropí hlouposti, Kristián a mnoho jiných. Zemřel 20. září.

Ludvík Daněk (61 let)

Olympijský vítěz v hoře diskem z Mnichova 1972 a bývalý světový dvojnásobný rekordman. Zemřel na srdeční selhání 16. listopadu.

Stanislav Holý (55 let)

Malíř, grafik a ilustrátor. Autor oblíbených dětských postavíček Ju a Hele a autor mnoha pohádkových dekorací. Zemřel 14. srpna.

Linda McCartney (57 let)

Úspěšná fotografa, hudebnice a 30 let manželka exbeatla Paula. Zemřela 17. 11. dubna.

Alan Shepard (74 let)

První americký kosmonaut ve vesmíru. Svůj historický let podnikl 5. května 1961 na palubě Mercury. Zemřel na leukemii 21. července.

Lloyd Bridges (85 let)

Americký herec, hrál v seriálu Policejní akademie. Jeho dva synové jsou rovněž herci. Zemřel 10. března.

Jean Marais (85 let)

Francouzský herec a idol několika generací žen. Známý představitel mušketýrů, tvrdých chlapů, ale i romantických hrdinů. Zemřel 8. listopadu.

Florence Griffithová - Joynerová (38 let)

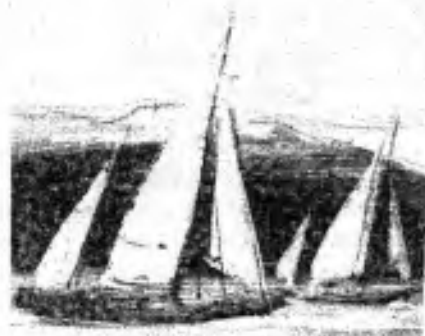
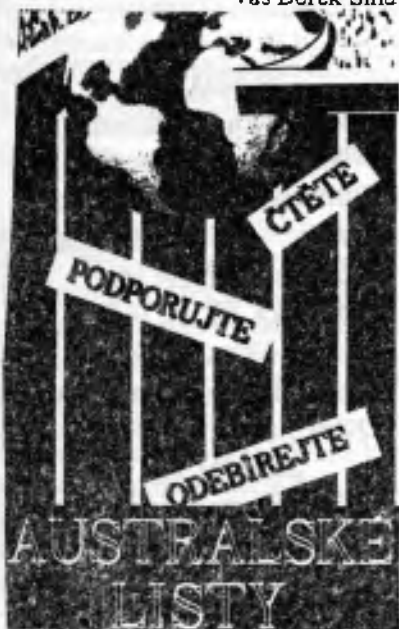
Fenomenální sprinterka, dodnes držitelka světových rekordů na 100 a 200 m. Na OH v Soulu vybojovala v roce 1988 dvě zlaté medaile. Zemřela na zástavu srdce 14. srpna.

Frank Sinatra (83 let)

Jeden z nejvýznamnějších amerických legend, zpěvák, herec a podle některých i mafián. Zemřel po dlouhé nemoci 14. května.

Alan Pakula (74 let)

Vynikající filmový režisér, nositel několika Oskarů. Zahynul při nezaviněné autonehodě 19. listopadu.

IN MEMORIAM

ZDENĚK CHLUDIL

narozen 28. 11. 1941 v Brně
zemřel 12. 10. 1998 v Adelaide

Vzpomínáme na něho i na jeho maminku,
která zemřela 6. prosince 1998 v Brně.
Svého jediného syna přežila pouze o pár
měsíců.

Rozjímání zemřelého

Byl jsem zrozen
nebo jen vhozen - do vody
do hluboké vody
která se život nazývá?
Nikdo se neptal zda tam chci být.
Nikdo mi neřek jak ho mám žít.
Nikdo se neptal kdy chci odejít.
Nežil jsem zcela v pohodě.
Nechal jsem všechno náhodě.
Až pozdě jsem začal chápat,
že to nebyl dobrý nápad.
Tak vás všechny zdravím
od nebeské brány
a je mi líto
že tu nejsem s vámi.

Rodina Chludilova

Nad dopisy čtenářů

Vážení přátelé,

Okresní muzeum v Mladé
Boleslavi připravuje výstavu o
vystěhovalectví a emigraci z Mlado-
boleslavska od 17. století do současné
doby. Při této příležitosti rovněž
plánujeme vydání publikace k této
problematicce.

Obrácíme se s prosbou na
krajanské spolky, na krajany, jejichž
předkové, nebo oni sami pocházejí z
těchto míst: Mladá Boleslav, Kosmonosy,
Březno, Bakov nad Jizerou, Mnichovo
Hradiště, Kněžmost, Dolní Bousov,
Dobruška, Luštěnice, Předměstí nad
Jizerou, Benátky nad Jizerou, Brodce
nad Jizerou, Chotětov, Skalsko, Katu-
sice a Bělá pod Bezdězem.

Budeme vám vděční za po-
skytnutí zajímavosti a informací o
krajanech z okresu Mladá Boleslav.

Pokud nám zašlete adresu,
budeme vás rádi informovat o přípravě
celé akce a samozřejmě vám zašleme
pozdání. Výstava se uskuteční od 1. 7. do
29. 10 roku 2000.

Program: 29. 6. 2000 od 14 hod.
seminář k vystěhovalectví z českých
zemí.

1. 7. 2000 od 14 hod. zahájení výstavy
1. 7. 2000 od 17 hod. setkání krajanů s
představiteli okresu a města, následuje
kulturní program.

Předem děkujeme za pomoc a
těšíme se na spolupráci.

PhDr. Jaromír Jermář

Okresní muzeum
293 01 Mladá Boleslav - Hrad
Česká republika
Telefon: 00 11 420 32625616
Fax: 0011 420 32622542

Prodám

keramickou pec
o rozměrech 57cm x 47,
teplota 2465 stupňů Fahrenheit
se všm příslušenstvím
Nabídky na tel. 9314 6551

BUSINESS AND TRAVEL

cestovní kancelář, která pořádá
zájezdy po celé republice.

Karlštejn, Konopiště, Český
Krumlov, Terezín, Hluboká,
Karlovy Vary, Mariánské Lázně,
Luhačovice atd.

Česky i anglicky mluvící
průvodci se postarají o vaše
pohodlí a spokojenost. Zajistíme
odvoz z letiště a další služby.

Výhodné pro krajany, ale i pro
jejich australské přátele.

Bližší informace:

Lenka Čížková

Na příkopě 23, Rathova pasáž

Praha 1

Czech Republic

Tel: 00 11 420 2 24228788

Fax: 00 11 420 2 24229713

HLEDÁM

za účelem seznámení
příjemného, vzdělaného,
upřímného muže se smyslem
pro humor, přiměřeného věku,
který nechce být sám.
Jsem Češka, 55 let, 165 cm,
64. kg a cítím se osamělá.
Přednost dávám krajanům v
Queenslandu, není však
podmínkou.

Nabídky do redakce
Zn Samota v Austrálii.

Do redakce došel dopis
ve kterém se na krajany obrazení
občané Břeclavi, kteří se rozhodli
postavit v tomto městě pomník
T. G. Masaryka.

Pokud chcete pomoci při tomto
záslužném díle, ozvěte se
na adresu:

Vladimír Klimovič
Lednická 34
BŘECLAV 6

PŠC 690 06 Czech Republic

PERLY A PERLIČKY

Bílé i černé

Několikaleté lovení perel v člověku zanechává jisté zkušenosti rozeznat, zdali jsou bílé či černé. Ale když se teď tak zamýšlím, zda to vydávání Australských listů bylo samo o sobě perlou bílou či černou, či zdali to vůbec bylo perlou, jsem trochu na pochybách. Ale přece jen to asi byla perla, a to perla bílá. U kolébky ovšem stála Jana Háberová, žena odvážná a inteligentní, leč v té době ještě neznalá poměrů v Austrálii a mezi australskými Čechy. Neprožila s námi ta dlouhá léta, a to ani od roku 1968, kdy sem do Austrálie zavítala nakonec i někteří z těch, kteří dříve nemohli přijít osmačtyřicátníkům na jméno. Jana tedy počátkem let devadesátých začínala s holýma rukama, s poměrně krátkou pamětí, ale s velkou vervou a notnou dávkou odvahy. Požádala některé z nás o spolupráci, vykasala si rukávy - a prosím, i některé ženské rukávy dovedou mít slušnou délku - a pustila se do nevděčného díla. Varována byla. Dnes od tohoto díla odstupuje. Je to škoda. Ztrácíme všečeské a všeaustralské noviny psané češtinou. Zkornírají tak třetí všeaustralské noviny v českém jazyce.

.....

Předchůdcem, tedy bezprostředním předkem, i když nikoli otcem Listů byly Hlasy. Nevycházely dlouho, neměly zdaleka tu dobrou úpravu a ten pěkný formát Australských listů Jana Háberové. Vydával je, jak dobře pamatujeme, známý český autor písňových textů Petr Rada. Přispívali do nich Češi z celé Austrálie, i když jejich formát byl poněkud omezený. Hlasy se udržely nad vodou po několik let a zašly, když jejich vydavatel se po sametové revoluci vrátil domů do republiky. Byl to osmašedesátník a Hlasy nesly pečť osmašedesátnickou, zdůrazňovaly zvraty, k nimž došlo po sovětské invazi a zabývaly se, kromě všeobecné československé problematiky, hlavně problematikou posrpnovou. Hlasy pak najednou přestaly vycházet a už se prostě neobjevily. Zanechalo to nedobré vzpomínky. Po jejich zániku a jakoby ze spáleniště pak vyvstaly Australské listy.

.....

Nejznámější a nejstarší českou, československou publikací, vlastně nejstarším československým časopisem byl ovšem Hlas domova, nepočítáme-li sydneyjskou éru listu "Pacific" Franka Bejčka. Hlas domova byl ovšem list osmačtyřicátníků par excellence, vydávaný z Melbourne českými nadšenci, exulanty s nesporně čistým uprchlickým štitem, noviny psané exulanty pro exulanty a to pro exulanty z roku 1948. Ještě dávno předtím, než se vůbec tušilo, že nějaký rok 1968 bude. Ještě před Dubčekem a dubčekovinami, v době, kdy Čechoslováci zcela samozřejmě pokládali rok 1948 za základní zvrat v moderním českém životě a události v únoru 1948 za bohapustý bolševický puč násilníků. Hlas domova četli kdekdo z Čechů, i někteří Slováci a československy orientovaní Slováci

tam i přispívali. Zde snad je třeba připomenout, že i Hlasy i Australské listy byly zpočátku noviny československy orientované a nebylo jejich vinou, že slovenská odluka donutila Čechy vydávat noviny jen české. Hlas domova byl hlasem domova, který se z nás všech vždy ozýval. Nikdo se tehdy neostýchal nazvat republiku domovem a mít ji rád. Nikoho tehdy také nenapadlo, že usurpátoři z února 1948 a jejich havěť si bude dovolovat prohlašovat sebe za pravé vlastence a exulanty za zrádce, zcela v intencích Rudého práva. Hlas domova byl dítětem českého exulantského idealisty a dobrodřeje Františka Váni a česká Austrálie vždycky čekala na řádky hlavního dopisovatele a spolutvůrce Karla Wendta. Oba osmačtyřicátníci, oba lidé bezchybné minulosti a čistého charakteru. Když po Hlasech domova přišly Hlasy, došlo i k jistému odlišení: hlasy nejsou hlas. Hlas byl jediný - našim nepřitelem byl bolševik. Hlasy nějak implicitně připustily, že hlasů je více a snad i to, že domov je tam, kde je dobré pivo, jak praví starý latinský text ze středověku. Stalinismus zavrhovali všichni, ale v době Hlasů se pak už ozval i hlas dubčekovců. Ten se už na únor 1948 neřidal s takovým zřejmým odporem jako Hlas domova. A po té Velké sametové revoluci přišly Australské listy a s nimi i obrovská konkurence svobodného tisku z domova.

.....

Přišla Jana Háberová a přišla s těmi nejlepšími úmysly. Noviny začaly vycházet a začali do nich přispívat i ti, kdo kdysi přispívali do Hlasu domova, včetně Jana Wendta. Hlas domova ovšem vzkřísit možno nebylo. Psala se léta devadesátá, ne padesátá. Ale Jana Háberová, myslím, nepočítala s jednou základní věcí. Že totiž přes všechny fámy a pohrdlivé úsměšky o nich, často pramenící u osmašedesátníků, jen osmačtyřicátníci s australskými zkušenostmi čtyř desetiletí budou těžištěm odběratelů i když obec čtenářů daleko převyšovala obec platících abonentů. Těm ovšem také hlavně záleželo na osudech země už od února 1948, ne jen od 1968 či od sametové revoluce. Byť byla doma zkušenou televizní moderátorkou a žurnalistkou, Janě chyběla zkušenost s vydáváním časopisu exilového, a podcenila asi schopnost českých lidí podrážet nohy všech, všemu a všude. Znepřátelila si také ty, kteří se snažili v dobré víře pomáhat, ale které ona neuznávala. Chyběly ji intimní znalosti vazeb Čechů a jejich organizací, osudů a starých tužeb. Ono to asi není snadné být vydavatelkou, redaktorkou a administrátorkou, nakonec dokonce i tiskařkou. Některé ná- pory na Janu byly opodstatněné, jiné šipy, a šipy jedovaté, byly mířeny zlou vůlí. Nikdy neustávaly zvěsti o tom, že Jana Háberová byla kovanou bolševičkou. Nakonec to byly obtíže finanční a nedostatek času vydávat noviny při všedním vydě- lávání peněz, když předplatitelé přestali posílat předplatné. Až snad na jednu čestnou výjimku, český stát jako takový nikdy neprojevil zvláštní snahu podpořit finančně české noviny, byť se české podpory dostávalo a dostává organizacím jiným a někdy i nehodným. Český časopis pravděpodobně nezajímá doma ani tuneláři, ani nové kapitány průmyslu rekrutované z bývalých soudruhů, ba ani ty, o nichž by se člověk domníval, že by měli být lépe informováni o českých poměrech v Austrálii. Není ovšem asi dnes na místě činit nějaký sociologický rozbor - nechme tuto úlohu příštím století.

Já však tvrdím, že největším hendikepem Jany byla její nevšední inteligence - tu dobře nesnášejí chlapi, a její pohlednost - tu nesnášejí dámy.

.....

Jedno je jisté, alespoň se to člověku jistým zdá. Česká přítomnost v Austrálii má teď už dosti dlouhou tradici. Od druhé světové války sem přišla hezká řádka našich lidí, je jich v Austrálii na desetitisíce, i když australské statistiky se snaží počet nenadsazovat, ba naopak pokládají za Čechy jen ty, kteří se v Čechách narodili, nikoli jejich děti a jiné příbuzné zde žijící. Pro republiku by mohla tato přítomnost mnoho znamenat, protože zejména děti původních exulantů dnes v australském životě zastávají důležitá postavení. Není-li tomu tak dnes, bude tomu zcela určitě tak v příštím století, kdy se Austrálie stane důležitým světadílem a snad i jakousi laboratoří naší planety. To dnes ještě není patrné Čechům doma, kteří ve své většině ještě na Austrálii hledí jako na jakousi kornickou pustinu hluboko pod rovníkem. Zdálo by se, že udržet celoaustralský český časopis je v zájmu všech Čechů, ale zřejmě tomu tak není, respektive není to pokládáno za důležité. Z Prahy je jaksi stále vidět jen do Řezna a Magdeburku nebo ještě tak do té Vidně. Kocourkovští si oči ještě neprotřeli.

.....

Čtenářům asi není známo, že ještě poměrně nedávno se uvažovalo o možnosti uveřejňovat v Australských listech anglicky psanou část pro čtenáře s nedostatečnou češtinou, nebo pro ty, kdo česky nerozumí vůbec. Však jsou tu děti, vnoučata, manželky, australští i jiní příbuzní. Já sám si myslím, že by to bývalo bylo čtenářskou obec rozšířilo. Ovšem taková věc by vyžadovala výbornou angličtinu a vhodný výběr témat. Jsem si ale jist, že by ty noviny četli mládí potomci australských Čechů. Snad by jim časem věnovala pozornost i veřejnost australská. My Češi stále ještě podceňujeme hodnotu informací o své zemi v angličtině a jiných jazycích - s výsledkem, že anglický svět byl o nás až do nedávna informován Němci a Němci. I to plzeňské pivo to má trochu popletené: na žádost australských přátel jsem opatřil láhvičku plzeňského. Víte, že nálepka byla v němčině? Neví-li plzeňský pivovar jak inzerovat v Austrálii.... Ale možná, že nějaké příští české noviny se k tě australské části dopracují. Němci mají Goethe Institut, Francouzi Aliance Française, Britové British Council - leč Čecháčkové stále dojíždějí pro rozumy jen do biskupství fezenského.

.....

Obsah Listů byl často zajímavým tématem konverzací s Janou Háberovou. Dnes už je to věc spíše akademická, ale já měl vždycky názor, že čtenáře zajímají hlavně zprávy a informace o republice a z republiky, kromě základních informací z krajaňského života zde. Hlavně také myslím, že čtenáře zajímají úvahy kolem Mnichova, války, kolem února a vůbec kolem komunismu, kolem jeho pádu a kolem lidí, kteří nesou hlavní vinu na osudu země. Nikdy jsem nezastával názor, že "co bylo to bylo", nechme to tam. Pokud nebudeme vědět co

bylo, bude zase jednou to, co bylo. Doma se o únoru píše velmi opatrně. Ani o spravedlivém potrestání viníků z dob bolševismu nějak není moc řeči, zatímco o potrestání nacistů se už píše přes půl století. Čeští komunisté nadělali daleko víc škody než čeští nacisté, jichž byla pouhá hrstka - a stále ještě žijí soudci, kteří odsuzovali naše, Vaše i moje příbuzné do vězení. Oni jsou stále ještě váženými občany. Vy a já jsme opustili zemi jako zlatokopové a podle toho se i chováme, kdežto oni jednali podle tehdy "platných" zákonů. Jako třeba kdysi Heydrich. Takže myslím, že psát o těchto věcech lidi zajímá, tedy naše lidi, více než cestopisy a české jídelničky, které lze najít i jinde. Ale člověk nikdy neví, může se ovšem velice mýlit. Bylo by bývalo zajímavé uspořádat anketu na téma - "O čem psát?" Pozdě ale bycha honit. Bych už je dávno nebich.

.....

Kde a jak se zrodily perly a perličky, ptáte se? Počaty byly ovšem v zemi australské a tam je i jejich původ, ale jejich kořeny budou asi sahát daleko hlouběji. Jejich prapůvod nemůže nebýt v zemi české. Že tam nejsou perlorodky? Anebo že Čechy leží nějak příliš daleko? Budme diskrétní, neptejme se po původu a stáří, ženský rod to rád nemá. Když ale byly v plenkách.... Ale ani to sem nepatří. Když však rozum braly, na matku se ptaly. Paní vydavatelka prohlásila se statečností ji vlastní, že je zveřejní. A zveřejnila. Časem některé z těch podlouhlejších předčasně usmrcovala a nevoněly ji ty, jež se obíraly (prý příliš) osmačtyřicátou problematikou. A byly ty perličky a perly loveny. Máte pravdu. Loveny byly. Kdy a kde? Vlastně všude a to lovení, lovcování, nepostrádalo svých dobrodružných pokoušení. Každý lovec vám potvrdí, že ono zase není jen tak snadné ty perly lovit. Perly nelovit je daleko pohodlnější. V tom lovení je ale jistě kouzlo, jistá přitažlivost. A je to velká radost. Teď tedy náčiní odložit, snad pod šturc, snad do vitrinky. Oprašovat ale ne, jen to ne. Takže tedy pá, pá, pá.

.....

A co tedy ta poslední perla? Bílá? Černá? Rozhodně by neměla být trpká, ale perly trpké nebývají. Ba dokonce mi čtenáři poukazovali na to, že černé perly jsou cennější než bílé. Mlč ale teď na chvíli relativito. Je třeba poděkovat čtenářům. Semtam mi bylo za ta léta něco vytčeno, ale většinou tyhle Perly a perličky lidé přijímali s porozuměním. Několik čtenářů - i čtenářek - tvrdilo, že se na ty perly podívali hned na začátku čtení. Nevěřím jim to ani dnes, ale musím přiznat, že mě taková chvála proti mysli nebyla. Rád bych také poděkoval Janě Háberové, že ty perly uveřejňovala, a že mi dovolila nazývat se lovcem perel. Titul to byl honosný a zaváňel trochu pýchou - zasloužil bych si potrestání. Ale Jana byla velkorysá. Samtam něco vyhodila, ale jen semtam. Možná, že pro uchování autority. My dopisovatelé jsme od ní a ani od nikoho jiného nedostali ani halíř. Psalo se jen pro slávu. I snad pro tu naši českou věc. A teď mi napadá čím vlastně končit. Tím, čím se vždycky končit dá. A končit se vždycky dá slovy českého básníka: Buď v Čechách bílý den a plno růží kolem.

Bořek Šindler - lovec perel v.v.

Svědectví o ohni

V roce 1997 vydal Jan Jirásek útlou půvabnou knížečku s názvem "S albatrosy a delfiny přes Abel Tasman". Je to vyprávění o zajímavých lidech i místech. Malé zamýšlení nad životem a přírodou Kapitola nazvanou "Svědectví o ohni" vám teď nabíízíme.

Redakce

23. července 1992, je čtvrtek, čtvrtá hodina ráno, týden po odjezdu ze Sydney na břehu jezera Cullalleraine asi třicet kilometrů před Mildurou, ve státě Victoria. Na tento prvočíselný den spadá 23. výročí našeho rodinného odjezdu z republiky směrem na Paříž, tehdy ještě z ČSSR, poté ČSFR, a nyní to bude v blízké budoucnosti ještě jiná zkratka. Kterou ještě nikdo neví.

Ve vesnici třikrát zakokrhá kohout a já se cítím povzbuzen, abych vydal svědectví o ohni. O ohni, který jsem včera s kamarády námořníky Vojtou a Julem v bdělém stavu založil a který nyní ve společnosti stejných pochrupujících kamarádů udržuji, abych se ve svitu měsíce za zády s v teple ohně před obličejem hřál, vařil čaj a v polotmě psal svědectví o ohni.

Popis ohně s hvězdami nad hlavou - mezi nimi tmavé hvězdoprázdno - skládáný spíše po paměti z písmenek abecedy mého rukopisu, tedy ve skutečnosti ve tmě, přesto papír přijímá mé symboly - oheň a tma zároveň. Dřeva jsme jako vždy nanosili zásobu na dvě noci, protože se to vyplácí. Je vynikající kvality, tvrdé, různorodé a je ho dost. Snídaně se vaří na žhavém popelu.

Mezi skolký a větvemi různé velikosti jsou také výhřevné šišky a nacházejí se tu i hutné těžké kořeny, které vydávají pomalý oheň a dlouho sálající žár na šlapky nohou. Navíc jsme i připravili pařezy, které jsou jako zdroj ještě pomalejší, sálavější a výhřevnější - jakési kondenzátory nebo komprimáty tepla. Sám sobě si říkám: "Topiči vnitrozemský, v australském buši, do ohně přilož, abys alespoň čas od času trochu viděl a nepsal jedno přes druhé." - Jediná to nutnost vyplývající z této jinak naprosto svobodné činnosti.

Není oheň jeden z nejdokonalejších příkladů, jak působí princip permanentní změny v přírodě na této planetě a jinde ve vesmíru?

"Prach jsi a v prach se obrátíš", říká prorok o člověku a o přírodě, která je před našimi smysly dokonale a zcela živá a člověk, jako pán tvorstva, je jediný schopen si uvědomit a sdělit svým bližním, že se jedná o přechodný stav a dočasnou platnost. Oheň znamená ve všech kulturách a náboženstvích symbol čistoty a vznešenosti, ne-li přímo symbol Boha v hořícím keři nebo v posvátném ohni v chrámě. Je jedním ze čtyř základních astrologických prvků a skutečným dárce tepla, světla a čistoty v nekonečně mnoha podobách. Jak dokazuje každý táborový oheň včetně našeho ohničku u jezera.

Chladný pohled na horký oheň vede k mnohým objevům: Větve s listím jsou vhodné buď k zapálení ohně nebo jako kouřový signál a je přitom možné vybírat si aroma a hustotu dýmu, suché větve různých druhů dřev, různých průměrů a

různých bizárních tvarů jsou jakýmsi základním stimulem, že oheň pokračuje v čase a nezhasíná do nicoty. Čím větší, čím více zkroucená větev, tím větší stimul.

Podél štipaná polena pryskyřičnatého kmene anebo napříč řezané kuláče pomáhají ve chvíli, kdy větve splnily své poslání.

Vyvrcholením nočního ohně je žhnoucí pařez, který se pouze drolí na svém povrchu a vytváří zhavé dřevěné uhlí jako konečný produkt. Cyklus oxydace od větviček s listím nebo jehličím, v suchém stavu roštím, až po pařez vzrostlého stromu je tím uzavřen. Kouřové, světelné a zvukové efekty jsou obohacením tohoto přírodního i ohnivého dramatu - zde záleží hodně na temperamentu topiče - dramatu na námět ohně, jako světla, tepla, vůně, žáru a praskotu jeho plamenů a uhlíků.

Oheň, který všeobecně neznámá nic jiného než oxydaci, je možno ve světě rostlinném prohlásit za opak fotosyntézy, jejímž produktem je mimo jiné i kyslík, aby pak později rostlina, která za pomoci světla tento proces zprostředkovala, byla tímto kyslíkem spálena. Jeden z paradoxů všehomíra.

Ve vztahu ke světu zvířecímu by se daly vyprávět zvěsti, které však do této krajiny příliš nezapadají, nejsou tu ani vlci, ani šakali, ani hyeny, ale je tu dingo jako možné nebezpečí, kterého by mohl oheň přitahovat. Nebojíme se ani divokých koní a velbloudů potulujících se krajinou, protože bychom si s nimi poradili a Julek by mohl pokračovat v cestě svým osobitým stylem.

Vhodné je zmínit se o motýlech, které oheň s večerem plaší, ale přitahuje můry, zatímco ranní světlo můry ukládá ke spánku a motýli se s ním probouzejí. Stejně pravidlo ukládá ke spánku netopýry, létající lišky a noční ptáky čilé v noci až do kuropění, zatímco ptactvo denní začíná ráno pipat s náznakem světla někde za obzorem, ne-li dříve, až do solidní symfonie zvuků vítajících východ slunce. Tato ranní fonetika by si zasloužila zvláštní studii.

Oheň je možno přenášet. Na tom je založen vývoj i zkáza kultur a civilizací. Podle některých bájí je možné se pokusit jej ukrást, i když bohové jej střeží jako svou výsadu. Vyskytuje se na pevné zemi, ze které tryská v podobě sopečných erupcí nebo je zapalován bleskem, je schopen existence ve vzduchu - viz ozonovou vrstvu - a právě tak v tekutinách a plynech, postihuje všechna skupenství bez rozdílu. Zdá se tak, že kyslík je prvek nad prvky, bez něhož není ani života ani jeho konce.

Při pohledu zpět do našeho ohničku je možno dojít k uklidnění a koncentraci nutné pro další objevy. Ze zásoby jinak neviditelně skryté pryskyřice uvnitř pařezu vznikají malé exploze, jako kdyby byly v ohni bouchací kuličky a s nimi mnoho barevné ohňostroje jisker jako velice krásný světelný efekt, který přesto ohrožuje mé snažení na momentálně dobře osvětleném papíru. Doporučuje se vyhýbat se příliš bedlivému zkoumání jisker a jejich pohybu v prostoru. Přejděme tedy na poněkud chladnější stránku tohoto ranního námětu.

Přes oheň, skládající se ze zlatavých v černou nicotu přecházejících jazyků a jazyčků, přes žhoucí oranžové červené uhlíky a přes brýle na nose nelze přehlédnout půlměsíc na nebi zdůrazňující svým svitem hladinu jezera mezi kmeny smutečních vrb. Studený měsíc a žhavý oheň - další paradox v harmonické jednotě.

Posláním ohně

je přinášet člověku a jinému tvorstvu teplo a světlo. Hranice mezi přírodní silou a lidskou schopností, řekněme jiskrou do člověka vloženou, je důmysl a schopnost zapálit sám suchou trávu třením dvou různých dřev na rozdíl od bleskem zapálené větve, kterou mohou zvednout. Tato lidská jiskra zapaluje pochodeň a louč, jež dává světlo. Tříška zapaluje ohniště a krb, jež dává teplo. Vlastností ohně je útulnost a jistota domácího krbu a schopnost předávat poselství štafetou po zemi a vatrou na vrších hor. A co jiného jsou konec konců signální světla lodí, letadel a satelitů? Možná, že se právě teď sune jeden po tmavém zenitu nad jezerem, ale ohněm oslepené oči jej nerozeznají. "Per aspra ad astra" - z temnot k hvězdným výšinám, a to necháváme v klidu rituální význam ohně vedoucí k posledním věcem člověka. Táborový ohniček dovede zvládnout tolik úkolů a navíc je ještě zdrojem poezie a doutná nebo šlehá v tolika písničkách počínaje "Červenou linou se září."

P.S. Během ranního psaní o ohni u ohně mezi čtvrtou a šestou hodinou padala vydatná rosa, jak jsem později zjistil na mokřích zádech huňatého svetru, byv soustředěn a obrácen čelem k ohni, abych mohl psát.

Doslov od ohně k ohni

Den končí novým ohněm v buši mezi dvěma národními parky Mungo a Kinchega v povodí řeky Darling na okraji pouště a v oblasti velkých jezer, což je možné asi jenom v této zemi. Pro bohatství zážitků na Mungo National Park s Čínskou zdi jsme nedojeli za světla k Menindee jezerům a zůstali táborem mezi Top Hat a Poconarie na cestě do Broken Hill. Naprostá jednota názorů mezi členy expedice, Vojtou a mnou a jejím vedením, na rozumnost našeho počínání, usnadnila volbu tábora těsně před západem slunce, asi o půl šesté, se spoustou dřeva po ruce a i jinak jsme byli zásobeni vším potřebným.

Oheň je kmitavá bytost, která žertuje se světly a stíny. Ani večer při něm není na psaní pořádně vidět, ale tužka pořád píše naučená písmenka. Jak dobré jsou základy ze solidní obecné a střední školy v Jiráskově kraji. Mé ohnivě poselství z kraje jezer tedy je, že oheň znamená život. Za dnešní den jsem se dokázal zamilovat do Čínské zdi na Mungo National Park s dojímavou historií o přežívání přírody včetně Aboriginců. Zde byl tedy ten hlavní cíl přepravy námořníků z lodi Polárka po souši mezi dvěma přístavy pomocí přesně navigovaných pohybů na okraji pouště kolem skalisek a mělčin, sám osobně v roli velbloudáře na této vnitrozemské plavbě mezi Adelaide a Sydney. Dopsáno tentýž den 23. července 1992 po barevném západu slunce v klidu večera, jen sem tam v dálce zabečí ovce nebo zabučí kravka a z blízka pipne pták před vstupem do říše snů v sametovém tajemství noci.

Český dialog

Máte-li zájem si objednat Český dialog, měsíčník pro Čechy doma i ve světě, zašlete objednávku na adresu:

A. L. L. Production

P.O.Box 732

Praha 1

111 21 Praha

Czech Republic

Předplatné na rok US \$ 30 (včetně poštovného),
na půl roku US\$ 16.-.

Zájemci o Český kalendář na rok 1999, který obsahuje kalendář jmen, výročí, články z dějin, básně, písničky, recepty, křížovky a zajímavosti o českých hradech, obrázky, fotografie atd., si jej mohou objednat za US\$ 10.- na adrese:

Český dialog

Národní 11

110 00 Praha 1

Czech Republic

Redakce Českého dialogu zároveň hledá zástupce pro Austrálii. Zájemci mohou získat další informace v redakci Českého dialogu,

Národní 11,

110 00 Praha 1,

Czech Republic

Český
kalendář

KULTURA

DIVADLO

Bratislavské "ŠTÚDIO S" v Austrálii

Satinský - Lasica - Lehotský

Oblíbená populární dvojice komiků ze Slovenska zavítala
do Austrálie s pořadem

"Jubileum"

Představení se koná v sobotu 27. března ve 20 hod
v Sokole Sydney,

16 Grattan Cres. Frenchs Forest

Vstupné: \$ 25.- penzisté: \$ 20.-

Vstupenky lze rezervovat u Jiřího Jelínka - (02) 9529 8457
nebo u Renáty Morgan - (02) 9314 1650

Další představení se koná v neděli 28. března ve 14 hod.

v Československém Country Clubu

320 Devonshire Road, Kemps Creek

Vstupné: \$ 25.- penzisté: \$ 20.-

Rezervace vstupenek u pana Hanouska - (02) 9607 8883

FILM

Česko - australská
kulturní aliance

zve všechny čtenáře
v pátek 12. března 1999 ve 20,00

do

TAP Gallery

1/278 Palmer Street

Taylor Square - Darlinghurst

na promítání

kanadského filmového dokumentu

21st August 1968**in Prague**

a

vynikajícího českého filmu

režiséra Hynka Bočana

Pro čest a slávu

ve kterém si připomeneme herecké

mistrovství Karla Högera

a Rudolfa Hrušínského

Protože je počet míst v galerii omezen,
rezervace vstupenek je nutná.

Vstupné: \$ 5.-

Volejte do redakce:

9636 1873

HUDBA

V neděli 28. března 1999

ve 14 hod se koná

v St. Mark's Church

Granville

KONCERT

na památku vynikajícího

varhaníka, básníka

a dobrého člověka

Karla Šindeláře

Po koncertě se bude podávat lehké
občerstvení

Vstupné dobrovolné

Výtěžek koncertu bude doručen

The Cancer Research
Foundation

Rezervace a bližší informace:

Betty Sindelar 9630 7687

COUNTRY CLUB

320 Devonshire Road, Kemps Creek

vás zve

v sobotu 13. března 1999 ve 20 hod

na

JOSEFSKOU ZÁBAVU

Hraje kapela Vojty Ciny

Bohatá tombola

Vstupné: \$ 5.-

Restaurace je otevřena od 18 hod.

V neděli 28. března 1999 v 11 hod
bude v klubu sloužit páter F. Pěňčík
Mši Sv.atou.

V neděli 28. března 1999 ve 14 hod
vás zveme na představení
" Bratislavského ŠTÚDIA S"
ve kterém se sejdeme s vynikajícími
slovenskými komiky Júliusem
Satinským, Milanem Lasicou
a Jánem Lehotským
Vstupné: \$ 25 - pen: \$ 20 -
Rezervace vstupenky:
p. Hanousek - 9607 8883

Připravujeme:

Na přání mnoha krajanů se uskuteční

30leté jubileum exilu 68

Bude to setkání těch, kteří patří k tzv.
"posrpnové emigraci", kteří přišli do
Austrálie po šedesátém osmém roce.

Po celý den bude připravena řada
pořadů pro děti i dospělé.

Taneční zábava začne ve 14 hod.

Klub bude otevřen již od 10 hod.

Vstupné dobrovolné.

Nezapomeňte si tedy poznačit do
kalendáře datum :

Neděle 20. června 1999

V nejbližší době otevřeme další část klubu t.zv. "Zimní zahradu". Pro její výzdobu bychom přivítali různé rostliny v květináčích, které můžete klubu věnovat. Za pomoc děkujeme.

Vedení klubu

YOUNG AUSTRALIAN OF THE YEAR **AWARDS 1999**

Každým rokem se v Austrálii vyhlašují nejlepší mladi lidé (do 27 let), kteří dosáhli ve svém oboru vynikajících výsledků. Letos bylo celkem sedm kategorií. Můžeme být pyšní na to, že člen naší krajské komunity, Immanuel Menšík (JP, BSc. GRad. Dip. Bus. MBA, CHE 0 se stal finalistou dvou těchto kategorií. a to v kategorii Youth Affairs Community Service Award a North LTD. Regional Development Award. V poslední jmenované se dokonce stal absolutním vítězem. Hlavní předávání cen Australian of the Year Awards 1999 se pak konalo ve federálním parlamentě v Canbře.

Kdo vlastně je Immanuel Menšík? Víme, že byl velmi úspěšným studentem, který již v 21. letech dosáhl tří univerzitních diplomů. Byl nejmladším absolventem MBA v Austrálii. Během studií byl prezidentem Curtin Alumni MBA Chapter a viceprezidentem Ethnic Communities Council v Západní Austrálii.

Po ukončení studia zvítězil v konkurzu na soukromé katolické univerzitě Notre Dame, kde přednášel obor obchodních věd. Poté se stal krajským managerem Commonwealth Rehabilitation Services, Northwest. Dále pracoval v nejrůznějších komisích a byl poradcem dvou ministrů. Vyhrál stipendium vybraných delegátů pro The Australian New Leaders in Health Forum, v loňském roce v Adelaidě. Letos byl pozván, aby na tomto Foru přednášel.

Nyní se Immanuel stěhuje do Sydney, kde mu bylo nabídnuto zodpovědné místo u velké mezinárodní společnosti.

Nás krajanů těší, že se Immanuel vždy hrdě hlásí ke svému původu. Ze srdce mu k jeho ocenění blahopřejeme. Přejeme mu hodně štěstí a úspěchů v jeho nové práci a doufáme, že se mu splní jeho velké přání, aby mohl pokračovat ve svých studiích na Harvardské univerzitě ve Spojených státech.

HLEDÁME**paní Irenu Reitmayerovou.**

nar. v roce 1947. Paní Reitmayerová ukončila Střední zdravotní školu v Klatovech v roce 1968 a pravděpodobně v téže roce odjela se svou matkou (Elzou Reitmayerovou) do Austrálie. Její otec Jan Reitmayer byl prvoligový hráč Škody Plzeň. Zemřel v roce 1969.

Bližší informace podejte na :

Generální konzulát České republiky v Sydney - (02) 9371 8877**paní Věru Anderson (Kasalovou)**

původní adresa: 128 Benowa Road, Benowa, Qld 4217

Tel. 70 755 71 173 - vzkaz od Petra Hebaka**Prosim od jakoukoliv informaci o****Josefu Stoklasovi (přezdívkou Balcar)**

poslední zpráva ze 28. 7. 1914 z Terangu, kde byl zaměstnán u tamějšího lékárníka, pana H. Percy Bonnetta. V roce 1913 se pohyboval ve Fremantlu, Adelaidě a Melbourne. Byl to nejstarší bratr mé matky a rádi bychom věděli, jak skončil a zda zanechal nějaké potomky.

Budeme vděční za jakoukoliv zprávu na tel: (02) 9369 4322

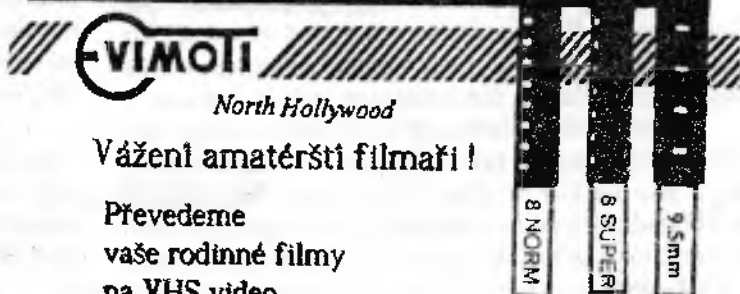
**Předplatné na příští rok,
které již nebylo dáno do banky.**

Jméno	Jméno banky	Číslo šeku
M. Novák	Heritage Building Soc.	764750
H. Stepan	National Bank	000018
Dr. A.F. Divis	National Bank	003876
M. Rada	Bank of Qld Lim.	000049
Z. Cihelka	ANZ	001136
Eva Pavlikovic	Westpac	000002
G.A.Stastny	ANZ	500461
J. Hubner	Westpac	998473
A. Ort	Heritage	545049
Jan Machotka	Commonwealth	000091
A.J.Cernak	Westpac	100278
M. Nole	Commonwealth	000463
G.V.Richter	National	002286
V.J.Tancibudek	Town&Country	549858
G. Hendrych	Town&Country	000357
R&V Wolf	Metway	800568
J & O Nemec	Commonwealth	000293
J. Stoural and Co	Commonwealth	000509
Tasmanian Cop.Gal	ANZ	501256
D&P.A.Svoboda	Commonwealth	000145
F.J.&E.Pokorny	Bank of Melbourne	000356
P.U.&A.M. Grossman	Westpac	100490
Jana Bukovska	Commonwealth	000421
A&H.Rosenfeld	Commonwealth	000206
H&M Horyna	Commonwealth	000023
V. Trpak	National	000449
R.C.&V.K.Kugler	Bank of Melbourne	000249
S.G. Noleh	ANZ	343346
Spacil L & Z	ANZ	001097
A.B.Hubschmann	National	000098
Milada Setek	Commonwealth	000032
B.Stone	Commonwealth	001152
Mr. M. Trnka	National	000327
L. Bognar	Enterprise Credit Union	904007
J&A Janousek	ANZ	000356
P&E Dolinsky	Commonwealth	000243
Milena G. Setelik	National	000987
O. V. Hanzal	National	000413
M. Alt	Endeavour Credit	163564
Vera Zdarska	Advance Bank	100071
O. Kucera	St. George	143746
M. Janacek	Colonial State Bank	000194
O. Fedor	Commonwealth	000558
Jand M. Petrik	Advance Bank	100057
F.E. Kraus	Westpac	100388
Ladislav Bartos	St. George	100338
J & J Berounsky	Westpac	100014
I & P Trhlik	ANZ	001379

M.K.&S.S.Vyskocil	Colonial State	000002
J. Pribyla	Westpac	100139
J. Mach	Westpac	000048
Mes. J. Prochazka	Endeavour Credit	268057
Vlasta Janousek	Westpac	100184
G. Kacer	The Credit Union	277366
V. Navratil	ANZ	001121
K. Pesina	National	000112
I. Kamensky	Community First Credit	952296
B. Prochazka	Commonwealth	000409
I & M Novak	Commonwealth	000023
Moravec & Assoc.	St. George	803169
Stan Kopriva Trans.	ANZ	262083
K. & M. Delintsch	Westpac	100041
F and R Brychta	Commonwealth	178078
Alois Hojstic	Commonwealth	515010
B&R.A.M. Sulda	Bank of South Australia	142001
Vratislav A. Prochazka	National Bank	001499
Mrs. J. Zacek	Challenge Bank	000025
Mr J Bacak	Bank of Melbourne	019603
F & E Brunacky	Commonwealth	000074
RR Hartman	ANZ	491164
Horst Fiala	Commonwealth	000059
Vlasta Trefny	Greater Building Society	818449
G. M. Berkovitch	Commonwealth	000161
Ladislav Kurz	Commonwealth	000191
L. Mala	Colonial State	000137
V&M Ruzicka	ANZ	500188
Z. and D.V.Paus	Commonwealth	001504

HOLLYWOOD IN SYDNEY

FILM TO VIDEO TRANSFER SYSTEM

Vynikající kvalita a cena,
kterou si můžete dovolit.
Volejte denně po 15 hod.
Viktora nebo Elizabeth
(02) 9673 0445

Adresa: EVIMOTI
12/77-81 Saddington St.
St. Marys NSW 2769

Poslední zločin markýze De Sade

Miroslav Švandlík

Snad už po padesáté byl pan Trubač pozván na spiritistickou seanci a vždy bezúspěšně. "Je to všechno naivní mysticismus", odpovídal, "nebo cílevědomý podvod. Posmrtný život je nesmysl, neboť člověk je pouze organizovaná hmota. Kdo říká něco jiného, ten lže. Kdo lže, ten krade. A se zloději nemám zapotřebí se stýkat." Pan Trubač byl zásadový člověk. Padesáté první pozvání však přišlo zcela nečekaně od kypré vdovy Slavičkové. Tato dáma se panu Trubačovi velmi zalíbila, neboť z ní dýchalo živočišno a ani v nejmenším nepřipomínala nedomrlé stíny posmrtného života. Leč i ona zřejmě propadla mystice a značně ji holdovala.

"Pane Trubače", říkala mu, "inteligentní člověk nemá mít předsudky. Ba právě naopak. Jeho povinností je se podívat na vše vlastníma očima a stavět argument proti argumentu."

"Člověk je organizovaná hmota", hučel pan Trubač, "to věděli už klasi a já to vím rovněž. Pro mne existuje pouze věda."

"Máme teď nové médium", předla vdova Slavičková, "je to promovaná filoložka a velice milé děvče. Máme s ní nesmírné úspěchy a duchové velikánů přicházejí jako na objednávku. Minulý týden z námi hovořili Goethe, Shakespeare, Edgar Wallace a Mozart. V pondělí nás navštívil Cervantes, Hitler, Eliška Krásnohorská a Konfucius. Všichni k nám promlouvali ústy našeho média."

"Podvod", mávl rukou pan Trubač. "Promovaná filoložka - už to ve mě budí podezření. Nesmysl, humbuk, šálení smyslu!"

"Ale někteří velikáni se zhmotnili!" triumfovala vdova. "Z uší média proudila bílá pára, vznášela se nad jeho hlavou a dostávala lidské obrysy."

"Přelud, halucinace, klam" odušil pan Trubač. "Mé názory nemohou být vyvráceny, neboť stojí na vědeckém podkladě. Té seance se zúčastním a odhalím podvody, ať je bude páchat kdokoli. Madam, dnes večer mne můžete očekávat."

Seance u vdovy Slavičkové se zúčastnilo dvanáct lidí oběho pohlaví. Přítomní byli většinou starší vážení občané, oblečení jako na koncert České filharmonie. Pergamenové tváře, obřadné potfásání rukama a teoretické úvahy o posmrtném životě, to pana Trubače vydražďovalo až k nepříčetnosti. Pouze díky diplomacii vdovy Slavičkové neexplodoval a nevybilil to mystické hnízdo jako vesnickou hospodu.

Potom přišlo médium. Bledá dívka s rozpuštěnými černými vlasy veplula do pokoje, jako by pro ni neexistovala zemská přitažlivost. Pokynula všem hlavou, nepatrně se usmála a posadila se do čela kulatého stolu. To byl povel i pro ostatní. Společnost si sedla kolem stolu a sousedé se vzali za ruce. Pan Trubač seděl vedle vdovy Slavičkové, zatímco z druhé strany se chápal jeho ruky trudovitý pán s šedivým ježkem. Pak někdo zhasnul světlo.

"Počkat", vykřikl pan Trubač. "Proč se zhasíná? Rád bych si ty duchy pořádně prohlédl!"

Kdosi mu netrpělivým hlasem vysvětlil, že nejen každá

hra, nýbrž i každý vážný experiment má svá pravidla. I řada živočichů potřebuje noc ke svému intenzivnímu životu a s duchy je tomu jinak. Nemůžeme jim předepisovat, jak se mají chovat, ale sami se musíme přizpůsobit jejich možnostem.

Pan Trubač něco zamumlal, ale ucítil stisk ruky vdovy Slavičkové a to ho přimělo k tomu, že zmlkl.

Zato začalo mluvit médium. Křehká promovaná filoložka nejprve delší dobu vzdychala a propadala extazi, aby posléze pronesla hlubokým mužským hlasem: "Byl jsem zvyklý na vybranější a zajímavější společnost, než je tato. Je trapné být otrokem otroků, i když za jistých okolností si člověk nemůže vybrat."

V místnosti to zašumělo nevoli.

"Tohle přece není Jan Neruda!" zvolala jedna z dam. "A my jsme s manželem na něho intenzivně mysleli!"

"Kdo jsi, duchu?" zahýkal někdo. "Řci své jméno!"

"Jsem markýz De Sade," odpovědělo médium, "a ačkoliv duchové nemají tak vyhraněné chvilky jako lidé, způsobilo by mi radost, kdybych vám mohl do kávy nasypat arzén a chvíli sledovat vaše zaživací potíže."

"Pane Sade," zabublal mužský hlas, "my nejsme sice šlechtici, ale na rozdíl od vás víme, co je to slušnost, pořádek a morálka. Vyvolali jsme vás jen z vědeckých důvodů."

"Ze stejných důvodů bych z vás za živá stahoval kůži," odpověděla promovaná filoložka nádherným basem.

"Pane Sade," zašvitořila jakási dáma. "Mohl byste se zhmotnit? Udělejte nám to k vůli!"

Médium proneslo sprosté slovo, ale pak se děly velice podivné a záhadné věci. Z ucha promované filoložky se počalo finout něco mléčně bílého, stoupalo to nad hlavou jako kouř a začalo se to srážet v obrazec, který se neustále měnil, rostl a mohutněl, až konečně nabyl obrysů mužského těla. Tato podoba ovšem nebyla dokonalá. Spíše to připomínalo krejčovskou panu pohupující se ve volném prostoru a zcela ignorující zemskou přitažlivost. Společnost zahučela překvapením a posvátnou hrůzou. K znamenitému a přesvědčujícímu zhmotnění v této místnosti dosud nedošlo. I pan Trubač byl v první chvíli šokován. Váil na ten div očí, svíral ruce sousedů a těžce dýchal. Ale pak si vzpomněl na vědu a své zásady.

"Podvod!" vykřikl nepřírozeným hlasem. "Šalba a marn. Posmrtný život neexistuje! Člověk je organizovaná hmota!" V tom okamžiku to mlsklo. Pan Trubač cítil, kterak obdržel důkladnou facku, ačkoliv ani jeden z jeho sousedů nepustil jeho ruku. Bylo to nesmírně podivné.

"Facka není žádný argument", zvolal pan Trubač. "A já na poutové triky nenaletím. Z toho jsem již vyrostl. Jste-li pan Sade, tedy mi to dokažte způsobem, o němž bych nemohl absolutně pochybovat. Z svého života jste hýřil nápady, prokažte tedy svou originalitu i po smrti."

Nastala chvíle hrozivého ticha. Přítomní ztuhlí děsem nad Trubačovou odvahou a markýz zřejmě připravoval nesporný důkaz o něž byl požádán. Pak se ozval řezavý smích. To, že pocházel z úst něžné dívky, znásobovalo hrůzu. I pan Trubač se proti své vůli začal chvět. A znovu ten neklidný, ďábelský smích, jakého je schopen jen netvor nebo satan.

A pak se to stalo. Vdova Slavičková zachroptěla, pustila se rukou svých sousedů a zhroutila se na židli.

"Světlo!" vykřikl pan Trubač. "Rozsvíte světlo!"

Trvalo to několik vteřin, které se zdály věčností. pak se rozsvítil lustr a veškeré nepřírozeno rázem zmizelo. V čele stolu se probouzela promovaná filoložka a nechápavě mžourala očima. Zájem přítomných však patřil vdově Slavičkové, která doslova visela na židli a nejevila žádné známky života. Ani to nemůžeme očekávat od člověka, který má proříznuté hrdlo. Na podlaze nedaleko kaluže krve ležela zdobená břitva.

Přivolání pracovníci kriminálky neměli mnoho práce. Břitva byla zcela nepochybně vražednou zbraní. A na její rukojeti s velkým vykládaným 'S' objevili kriminalisté zřetelné otisky jediného člověka. Patřily panu Trubačovi.

„Tak pojďte, pane řidiči. Jestlipak víte, jakého dopravního přestupku jste se dopustil...?“

„Naše ložnice je odposlouchávána.
U sebe v posteli jsem objevil tuhle štěnici...“

„Ano, madam, teď už vím, proč na čtení not
potřebujete brýle na dálku!“

„A safra! Tak takhle napitý klišť
jsem ještě neviděl!!!“

„To je naše pýcha, kterou nám závidí i Japonci.
Automatický počítač řízený mikroprofesorem!“

31	CHLUPOVÝ POROST	1	OPATŘENÁ AMBALÁŽ	ZÁSTUP sloven.	VÝŽEP					
ÚLOMKOVÁ HORNINA	S	V	O	R						
KAPR	R	Y	B	A						
ASI	S	N	A	D						
LOTYŠSKÝ ŠACHISTA	T	A	L	TELE něm.						
M	LEKNUTÍ DÍLNA KDE SE LAKUJE	E	E	K	Hodlá založit stranu pro návrat k monarchii. Pevně věří, že pivo ...					
SIBÍŘSKÝ VELETOK	L	E	N	A	FRANC. MALÍŘA SOCHAŘ	M	TROUBIT	OKRAJEK	2	OTEC zast.
AZALKA	A	Z	A	L	A	AFR STÁT PALESTIN. SÍPATNA	T	O	G	O
INICIÁLY REŽISÉRA LAMAČE	K	L	POBRUKO- VAT SI VRANK	B	R	O	U	K	A	T
ŽLUTO- HNĚDÉ BARVIVO	O	K	R	PAK KRYTÝ EGYPTSKÝ OZBÁN	P	O	T	O	M	NEROST SKUPINY NKELINU
LODÍ RUINA	V	R	A	K	STŘELBA PONLOP	P	A	L	B	A
NÁHLÁ MYŠLENKA	N	A	P	A	D	SPAN. REKA MLÝN sloven.	T	E	R	A
ZN. HLINÍKU	A	L	MAĎARSKÝ ZAPOR UHOVINA	N	E	M	DRUH TABAKU SPAN. EKRA- LOVNA	K	I	
M	TUMÁS	STRŽ L	R	K	L	E	ZÁPORKA ZNAČKA MOUKY	N	E	
NEUBĚH- NOUT	N	E	U	B	L	Y	M	O	U	T
ALPSKÁ PASTVINA	A	L	M	A	VNITŘEK STAROŘEC. CHRÁMU	N	A	O	S	TERA, KRAPP, KALB

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY

Vydává: **HABER - PILOT** Pty Limited

A.C.N. 002 830 613

7 Boonah Street

WENTWORTHVILLE

NSW 2145

Tel. (02) 9636 1873

Fax. (02) 9631 2024

Vedoucí redaktorka:

Jana Haberová a redakční kruh

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.

Časopis vychází jednou za dva měsíce.

ADVOKATNI KANCELAR HYMANS SOLICITORS

We provide a full range of professional legal advice,
We are prompt, efficient and have a genuine interest in the
welfare of our clients.

* Family Law	* Conveyancing (fixed prices)
* Wills and Probates	* Business / Company Law
* Workers' Compensation	* Personal Injury
* Hearing Loss	* Criminal Law

FIRST CONFERENCE FREE

Česky mluvící právnička - Petra Morávek BEc.LLB.

Suite 31, 3rd Floor

Phone: (03) 9793 7676

88-90 Walker St,

Fax: (03) 9793 7585

Dandenong 3175

Mobil: 019 420 738

Office also at 450 William St, Melbourne, 3003

- by appointment only

NEW AGAIN

PTY LTD.

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny
modely a druhy aut.

BODY REPAIRS

7 b PERAK St. MONA VALE
telefon: (02) 9999 2595

Zveme vás na nezapomenutelnou dovolenou

MAGNETIC ISLAND

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm, je
osm kilometrů od Townsville v severním Queenslandu. Má rozlohu 52 kilometrů
a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15
výborných restaurací, 4 turistické resorty, golfové a tenisové kurty, plachetnice,
procházky panenskou přírodou. Je zde zábava pro dospělé i pro děti.

Nabízíme moderní, kompletně vybavené dvouložnicové (pro 5 osob) a jednolůžnicové
(pro 3 osoby) byty na pláži Nelly Bay s nádherným výhledem na moře. Na požádání
zašleme fotografie a další informace. Navštivte nás a my vám promítáme video.

Týdenní pronájem - \$290. - za jednolůžkový byt.

Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave, Rose Bay, NSW 2029, tel (02) 9371 9164

Pohled z okna bytu.

Stěhování nábytku,
mezištátní - zámoří.

Brisbane, Melbourne - týdně

Nth QLD, SA & WA - čtrnáctidenně.

(02) 9365 5535

Bezplatné porady.

Bezpečné a odborné uskladnění.

fax (02) 9365 5304

1a Palmerson Grv. (roh Atherton Rd) OAKLEIGH 3166

Tel: (03) 9564 7679 Fax: (03) 9564 7752

AH: (03) 9801 2796 Mob: 041 201 6556

Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

*Vaše cesty do celého světa.
Návštěvy z České i Slovenské republiky.
Cesty kolem světa. Ubytování, půjčování aut.
EURO-RAIL - vlakem po Evropě.
Cesty lodí, autobusové zájezdy.
Cestování po Austrálii a další.*

SUSTEK

LUST NOMINEES P/L TRADING
AS PAINT SPOT
DISTRIBUTORS OF PAINT
AND PAINTERS' SUPPLIES

Ph: 9557 4109, 9557 2863

Fax: 9557 4924

378 Centre Rd, Bentleigh 3204

BENTLEIGH PAINT SPOT

**Chcete vymalovat dům,
zkrášlit byt?
Využijte služeb české firmy,
která nabízí všechny služby
pro malíře,
spolu s radou odborníků.**

volejte: 03 9557 4109, 03 9557 2863

APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

Nabízí systém vytvoření zvlášť pro vás! (viz obal)

MULTIMEDIA

Capture video in real-time to your hard disk. Editing with special effects and sound. Playback under Windows in true colours. Full motion CD video playback

TV-VIDEO

Live TV on your PC. Capture single frame at 320 x 240. Tinting or photo retouching. Full motion sequencer. Record to tape in S-VHS quality.

VIDEO-PRO

Linear or nonlinear editing. Quality of output up to Betacam. Time code for single frame accuracy. Adjustable compression digital recording.

CZECH

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

**POHODLNÁ CESTA DO
PRAHY A EVROPY**

S VÝBORNÝM SPOJENÍM Z BANGKOKU

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

**CZECH
AIRLINES**

Suite 809, AUSTRALIA SQUARE TOWER, SYDNEY
P.O. BOX H110, AUSTRALIA SQUARE, NSW 2000
TELEPHONE: 9247 6196 FACSIMILE: 9232 1713